

Yhteisvastuun asialla

Listakeräys on
keräysklassikon perinteisin
muoto. Yhteisvastuukerääjä
jaksaa kulkea Porin
kylänraiteilla talosta taloon.

Sivut 4–5.

23.2.2012

Voimasanoja

Suomen evankelisuterilainen kirkkoon on valittu uudet päättäjät kirkolliskokoukseen ja hiippakuntavaltuustoihin. Onneksi olkoon ja siunausta vastuulliseen tehtävään kaikille valituille. Alkanut nelivuotiskausi tuo tullessaan monia vaikeita päätöksiä. Eräs varmasti paljon puhuttava asia on kirkon talous.

Talouksensuunnitelmassa haasteeksi päättäjille esitän, että jos ja kun taloudessa pitää säästää kirkon johto eli kirkolliskokous, piispaikokous, tuomiokapituli ja kirkkohallitus näyttäisivät esimerkiksi säästämällä ensin omista kuluistaan. Kirkon varathan tulevat pääsääntöisesti veroilmoista, jotka kootaan paikalliseurakuntien jäseniltä ja eri puolilla Suomea toimivilta yrityksiltä. Näillä veroilmoilla maksetaan kirkon organisaation eri osien kulut. Olisi tarkoituksenmukaista, että resurssit ei ensin jouduta vähentämään peruseurakuntatyöstä, vaan säästäminen alkaisi sieltä, missä ollaan kaivannakin varsinaisesta seurakuntalaisten ja kuntalaisten kohtaamisesta.

Otsikko Voimasanoja liittyy maan vanhimman kristillisen järjestön Suomen Piilaseuran 200-vuotisjuhlavuoteen, jota vietetään temalla: voimasanoja – 200 vuotta – Piipia. Historian best seller kirja, Raamattu, on edelleen ajankohtainen ja monet saavat sen Sanan voimasta tukea, rohkeutta ja lohdutusta omaan elämäänsä tälläkin hetkellä.

Piilaseura perustettiin 1812 saatamaan suomenkielistä Raamatun laajalti tavallisten ihmisten ulottuville. Tällä hetkellä Raamattu on varsin helposti saatavilla ja se löytyy useimpien kotien kirjahyllystä ja leviää kaikilla mahdollisilla medioilla. Siksi Piilain voimasanaa viedään rohkeasti myös maailmaan. Edelleen raamatunkäännöstyö vähemmistöjen äidinkielle on monelle avain lukutaitoon, osallisuuteen ja oman identiteetin näkyväksi tekemiseen.

Tänä vuonna ja erityisesti alkaneen paaston aikaan on hyvä tarttua Raamatun ja olla lähellä Sanan Voimaa.

Kari Erkkola
päätoimittaja
kari.erkkola@evl.fi

s u o j a t i e

Rukoileva sydän

Ei taida olla uskoa ilman rukousta. Tai rukousta ilman uskoa. Kun on ahdistunut, kannattaa rukoilla. Kun on surullinen, voi rukoilla. Kun pelottaa, saa rukoilla. Kun toivoo jotakin, pitää rukoilla. Kun on iloinen, sydän rukoilee. Kun on kiitollinen, sydän laulaa kiitoslaulua.

Koettelemuksissa usko punnitaan, sanotaan. Kristus ei anna kristityn olla ilman ristiä - ei, sillä meidät on kutsuttu rukoilemaan. Rukoileva sydän on oikein pain kallellaan, kääntyneenä Jumalan suuntaan.

"Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämässä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta. Mutta pyytäköön uskossa, lainkaan epäilemättä. Joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa sinne tänne." Tämä Jaakobin kirjeen kohta Uudessa testamentissa on suurta lupausta.

Kunpa vaan meillä olisi uskoa edes sinapinsiemenen verran, niin mitä rukouksen avulla voisimme saada aikaan. Vaan mikä estää rukoilemasta? Kiire, apatia, tärkeämmät asiat, epäusko? Mitenkä paljon maailman asiat tukahduttavatkaan suhdetta Jumalaan.

Juuri äsken pysähdyn rukoilemaan. Rukoilin siunausta ystäväille, joka auttaa minua, työkaverille, jonka lapsi on sairaana. Ja sitä, että kissani leikkaisi menisi hyvin. Rukoilin taitoa ja voimia ihmisistä ja eläimistä hoitaville, lääkäreille, hoitajille. Muistan tavallisia ihmisiä. Maailman henki on jo pitkään

Rukoilla voi missä ja milloin tahansa.

**Kun on ahdistunut, kannattaa rukoilla.
Kun on iloinen, sydän rukoilee.**

suosinut julkaiselmää, kaunis ja "rohkea" pitää olla tavalla tai toisella. Mutta ihmiset eivät voi hyvin. Mikä avuksi?

Jeesus opetti Isä meidän -rukouksen. Ja toisaalla Hän kehottaa: "Pyytäkää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkutakaa, niin teille avataan." (Luuk 11:9) Jeesuksen opetuslapsetkin kinastelivat siitä, kuka heistä olisi "suurin". Jeesus sanoi: "Joka teidän joukossanne on suurin, se olkoon kuin nuori, ja joka on johtaja, olkoon kuin olisi palvelija." Nöyryys ei ole pahasta.

Ihminen kaipaa puhdasta omaa tuntoa. Siihen auttaa keskustelu ja hiljentyminen Jumalan läsnäolossa. Voi kuunnella, mitä Hän meiltä odottaa. Ja oppia luottamaan, että Hän kulkee mukana, antaa voimia, ymmärrystä, taitoa ja viisautta.

Uskossa rukoilen, että Jumala suojelisi kaikkia lapsia, ohjaisi nuorisoa Häntä kohti, kääntäisi aikuiset kuuntelemaan Sanaa. Rukoukseen koko kansa! Monet ovat jo löytäneet rukouksen, yhteyden Taivaan ja Maan Luojaan, ottaneet Vapahtajan omakseen, pyytäneet Pyhää Henkeä elämäänsä. Hän ei hylkää, ei käännä selkäänsä. Rukoillaan vaikka kukin oman asuinpaikkakuntamme puolesta, ja perheen puolesta - ja vaikka vihamiesten - jos sellaisia on. Jumalalla on valta, viisaus ja voima ja Hän on Rakastava Isä.

ANNE KANGAS
DIAKONISSA
PIHLAVAN SEURAKUNTA

i k k u n a p e n k k i

Sitoutumispelko

Hakukone Google antaa otsikon sanalle noin 27 600 hakutulosta alle sekunnissa. Ilman tätä tieteellistä koetakin on selvää, että sitoutumiseen liittyy jotain tavoiteltavaa ja jotain pelottavaa. Sitoutumispelon taustalla voi olla huonoja kokemuksia ja pettymyksiä. Usein kysymys on siitä, että ei halua sulkea pois muita vaihtoehtoja, ja juuri sitähän sitoutuminen merkitsee.

Moni luulee pelkäävänsä sitoutumista, mutta pelkääkin riippuvuutta. Sitoutuminen eroaa riippuvuudesta siten, että sitoutumisessa on olennaista vapaaehtoisuus, vapaus ja oma valinta. Kun ihminen on niin itsenäinen, että hän voisi elää yksinkin, hän pystyy sitoutumaan toiseen ihmiseen.

Onko koko loppuelämäksi sitoutuminen vanhanaikaista? Onko trendikkäämpää tai tarkoituksenmukaisempaa sitoutua toistaiseksi? Avioliitot olivat ennen pitkäaikaisempia, mutta eivät välttämättä onnellisempia kuin nykyisin. Väestötilien perhebarometrin mukaan suomalaisten parisuhdeyttyvyisyys on kasvanut merkittävästi 1970-luvulta alkaen.

On ainakin kaksi sitoutumisen tyyliä. Perinteinen tyyli perustuu rajoituksiin ja velvollisuuteen. Suhteen arvo ei liity niinkään tunteisiin puolisoa kohtaan, vaan annetun lupauksen kunnioittamiseen. Taustalla voi olla myös sosiaalista painetta, pelkoa ympäristön reaktiosta tai taloudellisista vaikeuksista, joita suhteen lopettaminen aiheuttaisi. Näin ollen epätydyttävään suhteeseen jatketaan erosta aiheutuvien ikävien seurausten pelossa.

Modernimpi sitoutumistyyli perustuu tunteisiin; haluan sitoutua ja viehätyskseen kumppania kohtaan. Tyytyväisyys suhteeseen johtaa voimakkaampaan sitoutumiseen. Odotukset parisuhdetta ja puolisoa kohtaan ovat suuret. Korostetaan rakkautta ja läheisyyttä. Suhdetta ei voida pitää itsestään selvänä, vaan se vaatii jatkuvia varmuksia. Epätydyttävä suhde voidaan lopettaa, vaikka se ei ole helppoa olekaan.

Oli tyyli sitten mikä tahansa, niin sitoutumista vahvistaa suhteeseen investoiminen. Perinteisessä tyyliässä investointi eli satsaus

saattoi olla yhteinen omaisuus tai lapset. Modernissa tyyliässä investointi on tunneperisempää. Sitoutuminen on halua vapaaehtoisesti tehdä valintoja suhteen hyväksi.

Vakiintunut parisuhde on sitoutumista loppuelämäksi, vaikka varmuutta ei ole. Ilman panostusta ja riskin ottamista ei saavuteta mitään. Kun sitoutumista miettii, niin on turha tuijottaa eroprosentteja, koska suhde tarvitsee joka tapauksessa sadan prosentin satsauksen.

HEIKKI KRUIUS
PERHENEUVOJA
PSYKOTERAPEUTTI

Porin Kirkkosanomat

Julkaisija: Porin evankelis-luterilainen seurakuntayhtymä. **Päätoimittaja:** Kari Erkkola. **Toimitussihteeri:** Maija-Leena Seppälä. **Toimitusneuvosto:** Porin seurakuntien viestinnän neuvottelukunta. **Osoite:** Hallituskatu 9 b, 28100 Pori. **Puhelin:** 0400 309 815 **Internet:** www.porivl.fi. **Sähköposti:** tiedotus@porivl.fi. **Kustantaja:** Kustannus-Osakeyhtiö Kotimaa, PL 279, 00181 Helsinki. **Jakelu:** Itellä posti oy. Jakeluhuomautukset Itellalle. **Ilmoitusmyynti:** Jaana Mehtälä, p. 020 754 2309, 040 509 4962, faksi 020 754 2343. **Yksitystilaus:** 8 euroa vuosikerta. **Seuraava numero ilmestyy 29.3.2012**

Busneng kylän naiset Luoteis-Tansaniassa valmistavat myyntiin käsitöitä. Yrittäjyyteen jää aikaa, kun vettä ei enää tarvitse hakea kilometrien päästä.

Vedellä irti köyhyydestä

Yksinkertaisilla asioilla on kauaskantoiset seuraukset.

myös lasten huonoon koulutustasoon. Köyhyyden kierre on valmis.

Vesijärjestelmät kunnostettiin

Inolelon ja Busongen naiset ovat kuitenkin onnekkaimmista asemasta kuin monet maanaisena: vesijärjestelmän kunnostamisesta lähtien vedenhankumatkat eivät ole vienneet leijonanosaa päivästä. Puhdas vesi on huomattavasti vähentänyt vatsatauteja ja lapsikuolemia. Se on myös antanut naisille aikaa ja mahdollisuuden alkaa aktiivisesti parantaa perheidensä elintasoja.

Busongen Suzanna Ezekiel, Mary Matias ja Bernadetta Jilala kertovat valmistavansa myyntiin tulisijoja, ihovohotteita, käsitöitä sekä viljelevänsä maata ja kasvattavansa kanoja. **Susan Mulega ja Joyce George** puolestaan ompelevat lakanoita. He ovat päättäneet laajentaa toimintaansa niin kauan kunnes saa-

vat tarpeeksi varoja auttaakseen kylän 25 orpolasta.

Tarina on tavallinen: järjestön järjestämän koulutuksen jälkeen naiset ovat milloin alkaneet milloin jäljellä, milloin leipoa, ja ajan kuluessa toiminta on kasvanut ja he ovat siirtäneet esimerkiksi ompelukoneeseen.

— Nyt luomme itse elämämme, Emmanuel iloitsee.

Ilmastonmuutos haasteena

Toimeentulovaihtoehtojen kehittäminen on ensisijaisen tärkeää Kishapun kaltaisella alueella, jossa ilmastonmuutos vaikeuttaa jo ennestään haastavaa elämää. Lähetysseuran kumppanin avulla Kishapussa kunnostettiin hajonnut vesijärjestelmä, joka pumpun vettä maanpinnan alla ensin vesitorneihin ja niistä eteenpäin kaivoihin. Kaivolta ostettaessa vettä saa kahdella sentillä 20 litraa. Jokaisessa kylässä on oma vesikomitea, joka vastaa vesihuollon ylläpidosta. Ilman yhteisön omistajuutta järjestelmä ei toimisi.

SALLA MATILAINEN

Katkaise naisten köyhyys – Tasaamalla!

Tasaus 2012 kerää varoja naisten taloudellisten oikeuksien parantamiseen Tansaniassa.

Kevät- ja syyspäivän tasauksen aikoihin valoa riittää yhtä paljon maapallolla etelä- ja pohjoispuolisille. Tasaus muistuttaa tasauspäivien aikoihin erilaisista elinoloista

maailmassa. Siinä on tasauksen paikka.

Tasauksen ydinsanoma nousee evankeliumista. Jokainen ihminen on Jumalan luomana yhtä arvokas Naissilla on Jumalan luomana oltava yhtäläiset oikeudet miesten kanssa.

Lue lisää: tasaus.fi/

Perttula ja Rajala jatkavat kirkolliskokouksessa

Kirkolliskokousedustajat seuraavalle nelivuotiskaudelle on valittu. Uusi toimikausi alkaa 1.5.2012 ja kestää 30.4.2016 asti. Kirkolliskokous on "kirkon eduskunta", ylin päättävä elin.

Porilaisista ehdokkaista tulivat valituiksi toimittaja **Marjaana Perttula** Keskustan ja sitoutumattomien listalta ja maakuntajohtaja **Pertti Rajala** Sosiaalidemokraattien listalta. Kumpikin on ollut jo aiemmin kirkolliskokouksessa.

Samaaikaaisesti toimitettiin hiippakuntavaltuuston vaali. Hiippakuntavaltuusto hoitaa tuomiokapitulin ohella hiippakunnan hallintoa ja voi tehdä esityksiä kirkolliskokoukselle.

Turun arkkihiippakunnan hiippakuntavaltuustoon valittiin Porista lehtori **Simo Korpela** Keskustan ja sitoutumattomien listalta ja KM, luokanopettaja **Sonja Myllykoski** Sosiaalidemokraattien listalta. Lisäksi valituksi tuli papiston kiintiöstä Keski-Porin seurakuntapastori **Tapio Hietalahti** Kaiken kansan kirkko -listalta.

Vaalit ovat välilliset, maallikkousedustajista äänestivät syksyn 2010 seurakuntavaaleissa valitut luottamushenkilöt. Papit puolestaan äänestävät pappisedustajat kumpaankin toimielimeen.

Arkkihiippakunnan kirkolliskokousedustajat

Maallikkousedustajat: Keskusta ja sitoutumattomat: Tauno Pihlaja, Marjaana Perttula ja Pekka Heikkilä. Kokoomus ja sitoutumattomat: Aarto Jalava ja Tapio Yliuoma. Sosiaalidemokraatit: Pertti Rajala. Partiotyön ystävät: Marjo Korhonen.

Pappisedustajat ovat kaikki eri ehdokaslistoilta: Tapio Seppälä (Kaiken kansan kirkko), Hanna Hella-Aro (Yhteisellä tiellä), Aino Vesti (Elävät kivet), Erkki Koskenniemi (Sanan kirkko).

Tilinpäätös jää miinukselle

Porin seurakuntien yhteinen kirkkoneuvosto käsittelee 15.2.2012 kokouksessaan mm. tilinpäätöksiä ja päätti korjausrakousta. Tilinpäätös- ja budjettimuutostiedot käsitellään vielä yhteisessä kirkkovaltuustossa.

Tilinpäätöksestä on tulossa 765 000 euroa alijäämä.

Suurin poikkeama 655 000 euroa miinusuuntaan johtuu arvopaperien muutoksista. Verotulot 14 853 000 euroa ovat toteutuneet arvioitua suuresti. Toimintakulut ovat noin 15,8 miljoonaa euroa ja toimintakate 13,2 miljoonaa euroa.

Porin Teljän seurakunnan tilinpäätöksessä on 67 565 euron eli 3,9 prosentin ylitys. Budjetti ylittyy, koska seurakuntamaksaa Porin kääriä oikeuden päätöksen mukaisesti tädet korvaukset kesällä 2009 irtisanotuille lastenohjaajille. Seurakunnalle tulee myös asianajokorvauksia. Asiaan liittyviä kuluja oli viime vuonna kaikkiaan 162 198,15 euroa. Kaikki kulut on kirjattu Porin Teljän seurakunnan budjettiin, joten toisaalla menoista on myös pystytty säästämään.

Säästölinjalla Porin Teljä jatkaa myös tänä vuonna. Listalla on laskelma palkkamenojen 74 266 euron säästöä, joka saadaan henkilöstömenoista. Tähän päästään muun muassa niin, ettei palkata viransijaisia. Porin Teljän seurakuntaneuvosto ja työnteekijät ovat yhteisesti valmistelleet säästöä.

Mikonkatu 8 saa ulkomaalin

Mikonkatu 8 suojellut puutalot saavat uuden maalipinnan. Maalausurakka koskee julkisivuja ja vesikattoa. Värisävyt määritellään Satakunnan museon rakennustutkijan ja arkitehdin kanssa. Yhteinen kirkkoneuvosto valitsi työn tekijäksi Altti Rintala Oy:n.

Puistojen risteyskässä sijaitsevan Porin seurakuntakeskuksen vesikatteen remontin tekee Varsinaisbitummi Oy. Seurakuntakeskus on valmistunut 1970-luvun lopussa. Tuolloin taloon on tehty tasakatto, jolle tehdään nykyntalon mukaiset kaadot.

Kylänraitilla Yhteisvastuun asialla

"Kyllä mä annan, jos joku vaan viittii kerätä."

Lipaskeräys on entistä suosittumpi, mutta kylänraitilla kulkee edelleen vapaaehtoisia kerääjiä Yhteisvastuu-listan kanssa.

Yhteisvastuukeräys on kirkon diakoniatyön jokavuotinen suurkeräys, joka on tullut suomalaisille tutuksi yli 60 vuoden aikana. Vapaaehtoiset listakerääjät kiertävät ovelta ovelle, mikä on perinteisin tapa toteuttaa Yhteisvastuuta.

Listakeräyksen rinnalle ovat tulleet lipaskeräykset, tempaukset, tapahtumat ja konsertit keräyksen hyväksi. Myös Yhteisvastuutuotteita on paidoista avaimenperiin. Jokainen tapa osallistua on arvokas ja jokainen sentti tärkeä.

Vuoden 2012 Yhteisvastuuvaroin Takuu-Säätiö käynnistää pienluottohankkeen, jossa taloudellisessa ahdingossa oleville ihmisille myönnetään matalakorkoisia pienlainoja, joiden avulla he voivat saada elämänsä ja taloutensa uudelleen hallintaan.

Kannustavia kommentteja on mukava saada: joku kertoo jo odottaneensa, toinen ihmettelee, joku vuosi on taas kulunut. Kerääjälle toivotaan voimia ja päivitellään, että "sinä se vaan jaksat". Joku antajista on muotoillut, että "Kyllä mä annan, jos joku vaan viittii kerätä".

Tähän kotimaan kohteeseen menee 20 prosenttia tuotosta. 60 prosenttia menee Kirkon Ulkomaanavun välityksellä kehitysyhteistyöhön ja katastrofiapuun. Kirkon ja oman seurakunnan avustustyö saa loput 20 prosenttia.

Kainous pois, jos sattuu löytymään vain muutama kolikko, rohkaisee rutinoitunut kerääjä.

Tätä päivää on, että ihmisillä on pankkikortteja eikä kovin paljoa käteistä. Joskus haetaan kaikki takin ja housuntaskut, jotta listalle jotain saataisiin. Kaikki käy, myös pienet kolikot.

Jos talossa ei satuta olemaan kotona, niin Marita Heino tulee uudelleen.

Olen sitkeä sissi, käyn monta kertaa. Ovikellojen puuttuminen tuo omat pikkupulmansa, mutta kilkuuttamalla ja kalkuttamalla saa talonväen huomion.

Hän ymmärtää, että uudet kerääjät voivat olla arkoja menemään vierailulle.

Rohkeutta! Eivät ihmiset tyrnäytä, hän vakuuttaa.

Kerääminen käy kuntoilusta

Hilla-Elisa Sainion Yhteisvastuukerääjän ura alkoi pitkistä kävelytapaileista.

Länsi-Porin diakoniatyöntekijä Soili Korpela keksi, että kun kuitteenkin lenkkeilen, voisin ottaa Yhteisvastuukeräyksen listan mukaan, hän muistelee.

Kotitalosta reitti vie eri suuntiin muutaman kilometrin säteellä Visavedelle ja Humalamäkeen, aiemmin myös Hankreetintielle.

Jos ihmiset eivät ennen kerääjäksi ryhtymistä tuttuja olleet, niin tutuksi ovat tulleet. Alkuaikoina aina kävelin, mutta nyt voin kauemmas ottaa auton –varsinkin, jos ensimmäisellä kerralla en ole tavoittanut ketään kotona. Jos talo on pitkällä, niin voin myös soittaa ja kysellä, ollaanko kotona.

Hilla-Elisa Sainio on huomannut, että moni tykkää, kun käydään. Hän tietää, missä on työssäkäyviä ja minne voi piipahtaa päivälläkin. Torstai ja perjantai ovat usein kauppapäiviä, joten parempi mennä alkuvuokosta. Pankkikorttien aika tuo listakerääjälle omat pulmansa, kaikilla ei ole

Kevätalvi on Marita Heinon mielestä hyvää aikaa kiertää Yhteisvastuu-listan kanssa. Toukarilaiset ottavat kerääjän hienosti vastaan.

Yhteisvastuukerääjänä tapaa ihmisiä ja saa liikuntaa. Tulee hyvä olo, kun kantaa kortensa kekoon, kertoo Hilla-Elisa Sainio. Hän on kiertänyt keräyslistan kanssa toistakymmentä vuotta.

kotona käteistä rahaa. Toisaalta on niitakin, jotka varaavat rahan kerääjää varten.

Listakerääjät ovat vähissä, mielenkään sitten, kun tämä polvi lakkaa kiertämästä.

Toisen puolesta pyytämistä

Keräys järjestetään helmi-huhtikuussa, mutta keräyslupa on voimassa ympäri vuoden.

Pyrin hoitamaan keräyskierrokseni heti helmikuun aikana. Vaikka aikaa on koko kevätkausi, niin myöhäistä listakerääjää voitaisiin vähän kummeksua. Helmikuussa on ajan hermolla, asia on ollut esillä, tutuimmat odottelevatkin, koska kerääjä ilmaantuu ovelle, toteaa Hilla-Elisa Sainio.

Keräyskohteista lahjoittajat eivät kovin paljoa kyselyä. Kerääjä tekee silti aina läksynsä ja osaa kertoa kunkin vuoden avun kohteista.

Aiemmin oltiin kriittisempiä

ja kyseltiin enemmän. Varsinkin ulkomaan osuudesta välillä keskustellaan. Uskon, että tämä keräys menee perille. Ja ajattelen myös, että kerääjän vastuu rajoittuu keräämiseen. Kerran selitin pitkään, millaisesta asiasta on kyse. Selonteon päätteeksi minut toivotettiin tervetulleeksi seuraavanakin vuonna.

Kerääminen kysyy luonnetta. Mutta kun kerää toisten hyväksi, tuntuu hyvältä. Sekä kehitysväestön asiasta, että ymmärrys keräämiseen tulivat jo kotitaukasta.

Adventtikirkkoon kuulunut isä kiersi uskollisesti keräämässä Sympatia-keräystä, hän hoiti keräystä vielä silloinkin, kun oli äidin omaishoitaja.

Toisella tyttärellä on kaksi afrikalaista adoptiolasta, joista vanhempiä hän on itsekin ollut hakemassa johanburgilaisesta lastenkodista.

Alakoululaisena kaupittelin Niittymaalla Lasten lähetyslehteä. Kukapa olisi silloin arvannut, miten

Yhteisvastuuleipänä mallaslimppu

Yhteisvastuuleivästä on Porissa tullut jo perinne. Tänä vuonna tarjolla on löytö vanhasta reseptikansioista.

Mäkilän leipomon leipurit Wili Mäkilä johdolla leipovat tämän vuoden yhteisvastuulimpuit. Viime vuonna leivottiin pitkulaisia hapanmakielisiä limppuja, mutta tänä vuonna on luvassa pyöreitä, voimakkaamman makuisia mallaslimppuja.

Löysin äitini kirjoittaman mallaslimppuohjeen reseptikirjastostamme satumalta. Sen mukaan on tehty joskus limppuja juhliin, mutta ei pitkään aikaan, kertoo Wili Mäkilä. Limpussa on nesteen lisäksi mämmimallasta, ruista ja mausteita.

Perjantaina 30.3. myytävien limppujen valmistus alkaa Ulasoossa keskiviikkona, jolloin raski eli leipäjuuri laitetaan käymään.

Anja Ahlfors pysähtyy mielellään myös rupattelemaan, kun kulkee kotikylällä Lassilassa talosta taloon.

lähelle Afrikan asiat tulevat elämäni varrella.

Yhteisvastuuta viran puolesta ja vapaaehtoisena

Muutama vuosi sitten eläköitynyt Anja Ahlfors tuntee Yhteisvastuukeräyksen joka vinkkeliltä. Juupajoen seurakunnan diakoniatyöntekijänä hän hoiti keräystä 36 vuotta. Nyt hän on vapaaehtoinen listakerääjä lapsuudenmaisissaan Lassilassa.

Kun muutin takaisin Lassilaan, tuli diakoniatyöntekijä varsin pian kyselymään, ryhtyisikö hän kerääjäksi. Toki olin siihen valmis. Lassilan taajamasta Lavian rajalle ulottuva keräysalue on tuttua, maaseudulla on helppo kerätä.

Kaksi kertaa käyn, jos sitten en tavoita kotoa, niin laitan esitteen

postilaatikkoon. On hyvä jättää jälki käynnistään. Listakeräys on toisenlaista kuin lipaskeräys. Kodeissa on läheisempää.

Jokainen antaa, minkä antaa, tai on antamatta. Järjestöllä on paljon erilaisia keräyksiä, jokainen tekee omat valintansa, mihin lahjoittaa.

Keräyslista käy myös infopakettina. Lisäksi on tarjolla infolehteä, jossa kerrotaan myös aiemmista keräyskohteista. Ulkomaan kohteiden tarpeen hän ymmärtää hyvin. Oman seurakunnan saama osuus on tarpeellinen sekin. Tosin harva lähtee keräyksestä enempää kyselymään.

Monella on jo raha valmiina. Jos käteistä ei satu löytymään, annan tilitiedot, jotta halutessaan voi keräystä muistaa.

Perinteiset keinot päteviä

Pitkältä työuraltaan Anja Ahlfors ei muista yhtään tilannetta, että Yhteisvastuukeräys olisi tuntunut ra-

sitteelta. Juupajoella kerääjät siunattiin, mikä on kaunis tapa. Muutenkin työvuosien keräyksistä on mukavia muistoja.

Ohjenuoranani oli, etten voi vaatia muitakaan kerääjiksi, jos en itse kerää. Jos on aikaa hetkeksi pysähtyä, tulee välillä hyvinkin syvälistä keskustelua.

Yhteisvastuun hernekeitto saatiin valmistaa koulun isossa kattilassa. Koulukeittolasta rokkaa sitten raijattiin maitotonkissa myyntiin. Siinä tarvittiin lihaksia ja monen ihmisen yhteistyötä. Laskiaissunnuntaina oli perheiden ulkoilutapahtuma yhdessä päiväkerhontyöntekijän kanssa. Oli ohjelmaa, kahvia, mehua ja Yhteisvastuu-tuotteita.

Lähimäisen tuvalla oli laskiaisena pullia, ja vapun tienoilla simaa ja munkkeja. Vapaaehtoiset hoitivat näitä yhdessä minun kanssani.

Yhteisvastuusta jaksaa aina uudelleen innostua, kun haluaa viedä asiaa eteenpäin ja kohdata ihmisiä. Vaikka asia sinänsä on tuttu, Anja Ahlfors käy mielellään Noormarkun Yhteisvastuukerääjien yhteisessä infossa.

On hienoa nähdä toisia kerääjiä. Yhteisvastuukeräykseen antaa voimia Jeesuksen sanat, että kaikki, mitä te olette tehneet yhdelle näisistä pienimmistä, sen te olette tehneet minulle. Taivaan Isän siunausta ja voimia jokaiselle kerääjälle, mutta toki myös jokaiselle kerääjän kohtaamalle ihmiselle, toivottaa Anja Ahlfors.

TEKSTI MAIJA-LEENA SEPPÄLÄ
KUVAT MAIJA-LEENA SEPPÄLÄ
JA RAINO SALMIJARVI

Yhteisvastuulimpujen leipäjuuri on yhtä vanha kuin Wili Mäkilä. Hän syntyi samana vuonna kuin hänen vanhempansa aloittivat leipomoyrityksen vuonna 1966.

mutta annoin yhdelle Norjan öljynporauslautalla työskentelevälle tulle raskia niin, että saavat siellä ruislimppua, hän jatkaa.

Runsaan tuhannen yhteisvas-

tuulimpun leivonta alkaa torstai-iltana ja jatkuu yöllä niin, että perjantaina myyntiin tulevat limput ovat taatusti tuoreita. Mäkilän leipomossa koneet tekevät taikinan ja

paloittelun, mutta itse leipominen tapahtuu käsityönä.

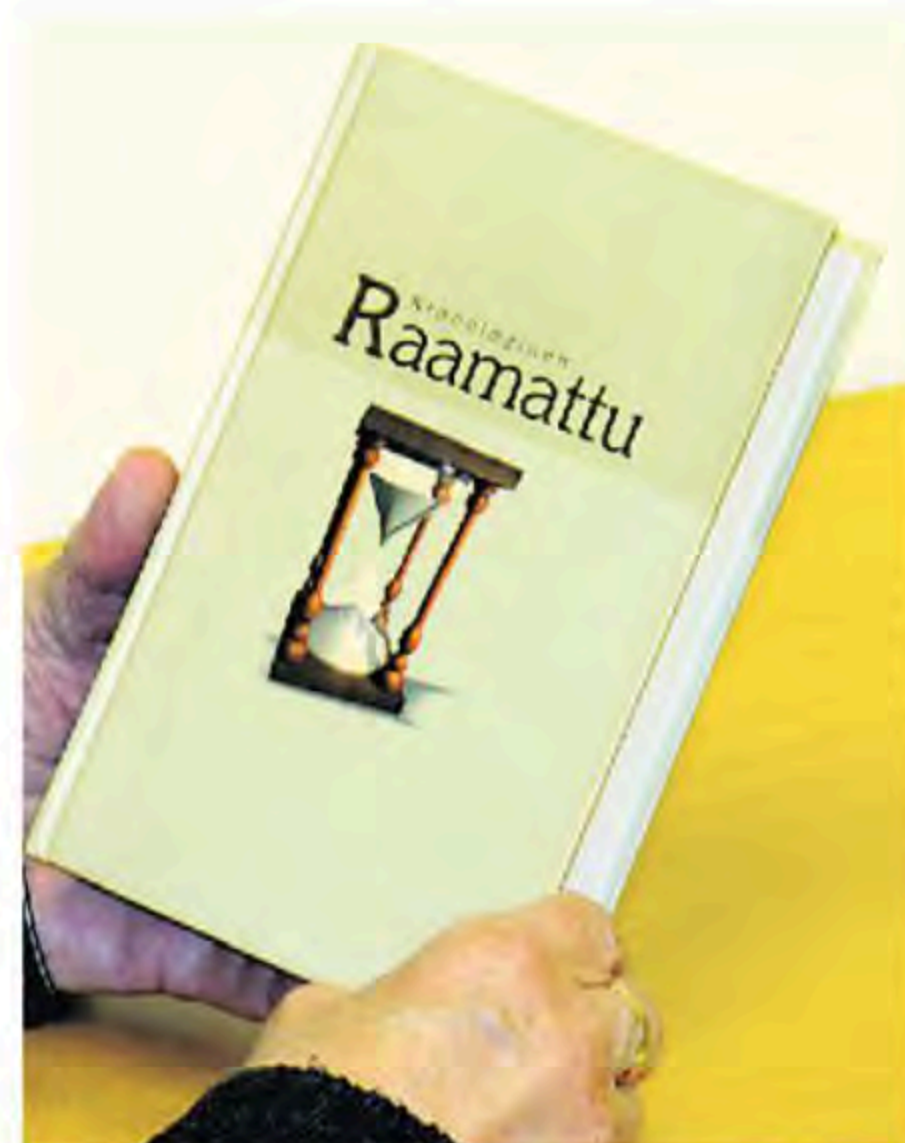
Mäkilän leipomo on varsinaisen perheyrittä. Sinikka ja Jukka Mäkilän luomaa yritystä ovat jatkaneet vuodesta 1991 lähtien osakaina ja leipureina omat pojat Wili ja Jari Mäkilä, jotka ovat keskenään jakaneet yö- ja päivävuoron tasapuolisesti. Heidän sisarensa Päivi hoitaa yrityksensä kautta kirjanpidon ja rakennusalan opettajana työskentelevän Isto-veljen puoleen on käännetty silloin, kun leipomoa on laajennettu tai kahviloita remontoitu. Kaikkiaan yritys työllistää noin 30 henkilöä.

Sopu on säilynyt ja sisarusten lapsistakin kaikki ovat olleet ainakin jossain vaiheessa meillä töissä, Wili Mäkilä toteaa.

MARJAANA PERTTILÄ

Yhteisvastuulimpujen ja myymissä kauppojen ja markkinien edustoilta perjantaina 30. maaliskuuta.

Minun Raamattuni

Reetta Uusitalo: Raamattu osoittaa oikean tien

Erikoislääkäri Reetta Uusitalo on kokenut elämänsään todeksi Jesajan kirjan lupauksen "Minä johdatan heitä, kun he lupkevat rukouksen".

— Jos Raamattua ei lue, siitä ja sen osoittamasta tiestä helposti loittonee, hän sanoo.

Reetta Uusitalo lueskeli jo lapsena Raamatun kertomuksia heti, kun hän lukemaan oppi. Kirjassa oli aina toisella

sivulla kertomus ja toisella kuva. — Katselin joskus myös kirjajuhlissamme ollutta Isoa kuvaramattua. Siinä oli kuitenkin kauheita kuvia, jotka pelottivat minua, Reetta Uusitalo muistelee. Rippilähjäksi äidiltään Reetta sai Uuden testamentin, jonka hän alleviivasi lähes kauttaaltaan. Opiskelujen alussa Raamattu jäi kuitenkin taka-alalle, kunnes Aaro Hellaakosken runo pysäytti:

"Olit lähellä, Vapahtaja. Nyt kauempana liet." Elämän valintatilanteissa Raamatun ja rukouksen merkitys on korostunut. Paavalin kirjeestä Timoteukselle löytyy kohta, jonka Reetta kokee erityisen läheiseksi: "Mutta pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut. Ja koska jo lapsuudestasi saakka tunnet pyhät kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa." (2. Tim. 3:14-15)

Reetalle merkityksellinen on ollut myös Martti Simojoen "Päivän Sana". — Rakkaaksi tuo kirja tuli, kun äidin kuoleman jälkeen näin, että hänkin oli lkenut paljon samaa kirjaa. Myös ensimmäisen mieheni Jussin kuoleman jälkeen hartauskirja oli tosi ahkerassa käytössä. Surun ja ahdistuksen hetkinä etenkin psalmeista on löytynyt paljon lohdutusta, hän sanoo.

Esimerkiksi psalmista 103 kuvataan elämän rajallisuus, jota Reetta on joutunut eri tavalla miettimään myös omal-

la kohdallaan sairastuttuaan syöpään runsas vuosi sitten. "Ihmisen elinpäivät ovat niinkuin ruoho, hän kukoistaa niin kuin kukkanen kedolla. Kun tuuli käy hänen yltensä, ei häntä enää ole, eikä hänen asuinsijansa häntä enää tunne. Mutta Herran armo pysyy iankaikisesta iankaikiseen niille, jotka häntä pelkäävät, ja hänen vanhurskautensa lasten lapsille, niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja muistavat hänen käskynsä ja noudattavat niitä." (Ps. 103:15-18)

Myös paimenpsalmin palaan aina uudelleen, Reetta Uusitalo kertoo.

Nykyisin hän käyttää päivittäisenä hartauskirjanaan Raamatunlukijain liiton julkaisemaa "Hetkitty"-vihkosta, yleensä aamuisin. Naisten raamattupiirissä hän on käynyt jo kolmisenkymmentä vuotta, josta pari vuotta myös vetovuonna vuoden 1982 "Tässä elämän" -kampanjan jälkeen.

Linda Nätkin: Daavid puhuttelee

Sairaanhoitaja Linda Nätkin kuljettaa mukanaan pienenköö Raamattua, jonka hän sai aikoinaan joululahjaksi vanhemmiltaan. Raamatun alakulmassa on tuntuva kulumia.

— Poikaystäväni äidin pieni koirapureskeli siihen jäljet. Kaikki teksti on kuitenkin vahingoittumatonta, hymyilee keskussairaalaissa sairaanhoitajan työskentelevä Linda Nätkin.

"Elämän valintatilanteissa Raamatun ja rukouksen merkitys on korostunut." Reetta Uusitalo

Raamattu on ollut hänelle merkityksellinen kirja aina, lapsuudesta lähtien.

— Äiti luki meille lasten raamattua. Ehdoton lempiparini oli tarina Simsonista ja hänen petollisesta vaimostaan Delilasta, Linda Nätkin kertoo.

Israelilaisen poikaystäväni, Ifahin, kautta Linda on päässyt sisälle juutalaisuuteen, mikä puolestaan on avannut uudella tavalla sekä Vanhaa että Uutta testamenttia ja Jeesuksen pelastustyön merkitystä. Suurin osa juutalaisista vain ei itse ymmärrä, että Jeesus oli se luvattu Messias, josta Vanha testamentti kertoo. Sekä Ifah että hänen äitinsä ovat avoimia keskustelulle uskonnosta, eikä heitä haittaa se, että Linda on kristitty.

Ylioppilaaksi kirjoitettuaan Linda piti väli vuoden ja meni vapaaehtoistyöhön Israeliin. Siellä hän teki myös sairaanhoitajaopiskeluun liittyvän neljän kuukauden harjoittelun suuressa sairaalassa lähellä Tel Avivia. Ja kun monet lomamatkan on tullut vietettyä Israeliin, Raamatun maa on aika tuttu.

Kun on nähnyt Israelin vuoret, ymmärtää paljon paremmin esimerkiksi sen, kuinka rankkaa on ollut kävelen tai aasin kanssa kulkeminen Jeesuksen aikana. Ja minkälainen matka Jooselilla ja Marialla oli Nasaretista Betlehemiin, joka sekin sijaitsee vuorella kuten Jerusalemi!

Linda Nätkin lukee Raamattua ajoittain järjestelmällisesti, ajoittain sieltä täältä. Uudesta testamentista "kolahtaa" esimerkiksi 1. korinttilaiskirjeen 1. luku. "Puhe rististä on hulluutta niiden mielestä, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima." (1. Kor. 1:18). Facebookin tietoihin Linda on päivittänyt lempilaulukseksi Psalmi 73 "Mutta minun onneni on olla lähellä Jumalaa, minä turvaan Herraan, Jumalaani, ja kerron kaikista hänen teoistaan."

— Jos uskonelämässäni on erämaavaihe, luen yleensä evankeliumeja eli palan perusasioiden äärelle. Vanhasta testamentista Saarnaajan kirja on tosi rakas, jotenkin raadollinen, mutta silti elämän tarkoitusta pohtiva ja toivoa sisältävä. Viime päivinä olen lkenut Samuelin kirjoja. Erityisesti minua on puhutellut se, kuinka Jumala käyttää ihmisiä, jotka ovat inhimillisiä ja epätäydellisiä kuten Daavid, hän sanoo.

Daavid onkin Lindan suosikkihenkilö Raamatussa tietyistä Jeesuksen ohella. Daavidista Raamattu kertoo, että hän oli hintelä, kirkassilmäinen ja miellyttävän näköinen. Niin myös Ifah...

Juhani Karumo: Raamattuun ei kyllästy

Eläkkeellä oleva kahvilayrittäjä Juhani Karumo ei ole kyllästynyt Raamattuun ja raamattupiireihin niiden vajaan kymmenen vuoden aikana, kun hän on niihin osallistunut.

— Liki kymmenen vuotta on intoa riittänyt! Raamattupiireillä on sosiaalinen ulottuvuutensa. Uskon myötä olen löytänyt uusia kavereita ja maailman, jollaisesta en ennen tiennyt mitään, hän sanoo.

Yksi mielenkiintoisimmista oli Kronologisen Raamatun läpikäyminen kolmessa vuodessa 2009-11. Piiri kokoon-tui joka toinen perjantai Keski-Porin

Linda Nätkinin Raamattu on sen verran pieni, että se mahtuu kätevästi laukkuun.

kirkkotuvalla Milja Sundellin ja Ritva Mönkkösen johdolla. Kronologisessa Raamatussa teksti on järjestetty tapahtumien oletetun tapahtumajärjestyksen mukaisesti siten, mikä on osin eri järjestys kuin kirjajakoa noudattavassa Raamatussa.

Juhani Karumo kertoo, että kronologisen järjestyksen avulla lukija saa paremman yleiskuvan tapahtumien kulusta. Aikajärjestys auttaa sijoittamaan esimerkiksi Vanhan testamentin profeettojen ennustukset Aikakirjojen ja Kuningasten kirjojen tapahtumien lomaan. Samoin vaikkapa Daavidin psalmeja voi lukea niiden tapahtumien keskellä, jolloin niiden uskotaan kirjoitetun. Vastaavasti Uudessa testamentissa evankeliumien tapahtumat

etenevät kolme tai neljä rinnakkain aikajärjestyksessä, ja Uuden testamentin kirjoja voi lukea Apostolien tekoi- ja tapahtumien lomassa.

— Raamattu on ainakin paikoin niin vaikeasti ymmärrettävää, että luen sitä mielelläni jonkun opastuksessa. Tällä hetkellä käyn kolmessa miesten raamattupiirissä, Juhani Karumo kertoo.

Yksi piireistä on Timo Tammisen vetämä miesten raamattupiiri, jossa käydään parhaillaan läpi Luukkaan evankeliumia. Kahden muun miestenpiirien vetäjänä on Jarkko Willman. Toisessa piirissä luetaan Markuksen evankeliumia ja toisessa käsitellään kulloinkin jotain aihetta raamatunkohtien valossa

— Viimeksi aiheena oli kumpurointi, jossa kukin saattoi keskustelussa kertoa myös omia kokemuksiaan, Juhani Karumo sanoo.

Timo Hautamäki: Raamattu kännykässä

— Raamattua kannattaa lukea, koska Jumala puhuu ja virvoittaa Raamatun kautta. Tututkin raamatunkohdat aukeavat eri aikoina eri tavalla, sanoo vuoden 2011 nuori porilainen, abiturienti Timo Hautamäki

Hän kertoo, että monet Raamatun

Timo Hautamäellä Raamattu kulkee aina mukana kännykässä.

kertomukset ovat hänelle tuttuja alasteelta ja pyhäkoulusta. Itse hän on lkenut Raamattua siitä asti kun tuli uskoon kaksi ja puoli vuotta sitten, nimipäivänään vuonna 2009.

Yksi hänen lempikohtiaa Raamatussa on roomalaiskirjeen 8. luvussa ja keet 14-18. "Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia. Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksemme jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapsuuden hengen, jossa me huudamme: Abba! Isä!"

Uuden testamentin ohella Timo Hautamäki lukee "sikin sokin" Vanhaa testamenttia. Äskettäin hän luki esimerkiksi Joonan kirjan, joka opetti, että Jumalan suunnitelmista ei kannata lähteä pois. Ahdistuneena tai kiitosmiehellä, erilaisissa tunnetiloissa, kannattaa kaivaa esille Psalmi, joista saa paljon lohtua.

Timo Hautamäellä on kotitietokoneellaan ohjelma, jossa on erilaiset raamatunkäännökset Mikael Agricolan Raamatusta nykykäännökseen. Häntä kiinnostaa vertailla ja tutkia niitä keskenään, tarvittaessa hakea käännösohjelmalla lisäksi vielä kreikan tai hepreankielinen teksti. Hän myös opettelee ulkoa jakaita ja sitä, mistä ne Raamatussa löytyvät.

— Itse luen mieluiten vuoden 1938 käännöstä, mutta käännösvuodella ei sinänsä ole merkitystä. Ydin on sama, se, että Jeesus on tullut sovittamaan ihmisten synnit, sanoo Timo Hautamäki, jolla on Raamattu myös kännykässä.

Nuorimies on kahtena kesänä toiminut isosena Teljän seurakunnan rippikoululeirillä, ja seurakunnallinen työ houkuttelee myös tulevaisuudessa. Yhtenä mahdollisena ammattina hän on miettinyt papin uraa.

Raamattu-vuosi 2012

• Vuonna 2012 vietetään Raamattuvuotta. Suomenkielinen Raamattu täyttää 370 vuotta, nykyinen kirkkoramattu 20 vuotta ja Suomen vanhin kristillinen järjestö Suomen Piipaseura 200 vuotta.

• Merkivuoden ohjelmassa on kampanjoita, juhlaohjelmia, palveluksia sekä seminaari- ja teemapäiviä. Vuoden ekumeenista pääjuhlaa vietetään Turussa 24.-27. toukokuuta.

• Myös Tasavallan presidentti Tarja Halosen allekirjoittama vuoden 2012 rukouspäivä julistetaan kesäkuun 24. päivä. Raamatun ja sen merkityksen kielelle, kulttuurille, arvoille ja asenteille.

www.raamattuvuosi2012.fi

Pappa pääsi kotiin

Jos ihminen katoaa, niin omaisen todellisuudessa jatkuu vielä hänen olemassaolonsa ”siellä jossain.” Vaikka ihminen on fyysisesti kadonnut, on hän tunteen tasolla läsnä.

Sodassa kaatuneiden omaiset ovat tämän omakohtaisesti kokeneet. Vasta runsaat 60 vuotta myöhemmin sodan päättymisestä saattoi poika sanoa isälleen: pappi pääsi kotiin.

Porilainen rikosylikonstaapeli **Tapio Laine** on auttanut tällaisen tapahtuman kokeneita omaisia. Hänen kertomanaan voi kuulla, miten Estonian uhrit tunnistettiin, Kosovon verilöylyn joukkohaudat avattiin ja mistä kaikki hänen kohdallaan alkoi. Rikospoliisin tekninen tutkija sukseli sodan salaisuuksiin.

Mies Satakunnasta

Jo sana rikospoliisi herättää meissä mitä erilaisimpia mielikuvia. Tapio Laine kuitenkin kuvaa entistä työtään hyvin haakee rikospaikalta erilaisia jälkiä ja huomioi kaiken, mikä vain voikaan liittyy tapahtumaan. Ehkä sormenjäljet ovat maallikolle ensimmäinen kuva siitä, mitä poliisi yrittää löytää.

Oman työnsä puitteissa Tapio Laine näki 90-luvun alussa työnsä tekniikan suuret muutokset. Jalkinerekisteri, pienhiukkaskatkimukset ja Dna, ihmisen ainutkertaisuus antoivat uusia mahdollisuuksia. Samanlaisesti Keskusrikospoliisiin perustettiin DVI-yksikkö, jonka tehtävänä oli uhrien tunnistaminen. Hänesä tuli maakuntamme yhdyshenkilö. Tuskinpa osasi Liikuvuon poliisin komennuskunnassa ja maakuntapoliisina Kankaanpäässä ja pitkään rikostutkimuskeskuksessa työtään tehnyt arvalla, miten hän rikospoliisina

Hannu Salonoja

Tapio Laine tietää, että vieläkin monet perheet odottavat tietoa sodan aikana kadonneista läheisistään.

pääsi tutkimaan sodan jälkiä.

Rintamalinjoille

Sodan kokenut veteraani pystyy hyvin elävästi muistelemaan paikkakuntia ja taistelupaikkoja sekä kuvaamaan tapahtumia. Samalla tavoin sodan julmuuksiin sukeltautunut Tapio Laine elää näissä maisemissa.

Jutustelun jälkeen on pakko ottaa kartta ja katsoa, missä on Vartiuksen komennuskunnassa ja maakuntapoliisina Kankaanpäässä ja pitkään rikostutkimuskeskuksessa työtään tehnyt arvalla, miten hän rikospoliisina

jala tuli hyvin tutuksi. Valtioiden välinen sopimus avasi mahdollisuuden tuoda luovutetulta alueelta Suomeen ja haudata sankarivainajina Kiestingin motin Kierittijärven rannan sotavainajia.

Käytössämme oli vain sodan ajan karttoja ja rautatielinjauskin oli hieman muuttunut, mutta mukana taistelleen ryhmän joukkueenjohtaja, sodan kokenut veteraani, opasti meitä. Kaatuneiden nimet tiedettiin, mutta kuka oli kukin, haastoimme kaivamaan metsittyneitä tanteita, kuvaa Tapio Laine koskettavaa tunnelmaa.

— Olimme sodan jälkien keskellä. Tajusimme, miten kaukana kotoa nuo nuoret miehet olivat olleet. Kiestinki-radan varresta kaivetuista haudoista vainajat tunnistettiin. Erästä suohaudasta löytyi saappaassa kuldosta. Tilanne mielisä herkästi ja huipentui, kun näimme, kuinka veteraaniveli kantoi taistelutoverinsa maallisia jäännöksiä.

Kaupaus päättyi

Etsijöitä yhdisti yhteinen motiivi saada pojat illaksi kotiin. Poikiahän olivat. Sodassa kaatuneiden jälkeläi-

set antoivat oman dna-näytteensä ja näin jokainen sai saattaa omaansa. — Tavaravaunun hiljainen kol-kutus, lastina suomalaisia sankarivainajia ja saattajina ihmisiä, joita oli jäytännyt kaipuu, hiljensi. Kaipaus päättyi, oli jäähyväisten aika. Vaikka olimme eturintamassa, ei tarvinnut enää pelätä. Riitti, kun miinahrava ei antanut signaalia räjähteestä. Voi keskittyä omaan tehtävään, kaivaa ja tutkia löytöjä.

Kostamuksen sairaalan patologian osasto täyttyi suomalaisista. Sadan sankarivainajan matka kohti Suomea saattoi alkaa. Juhlalliset sotilashautaukset Kajaanissa, jonne haudattiin tunnistamattomat ja tunnistetut maakunnan miesten omat sankarihaudat ovat koskettava muisto. Valtiolla ehdottoman vaihtoelonsa luvannut poliisi tietää vieläkin enemmän, mutta se on oma salaisuutensa.

Veteraanin iltahuuto

Veteraanilaulajissa laulavan Tapio Laineen silmä kostuu aina, kun kuoro virittää Veteraanin iltahuudon. Sen sanat laukeavat jotain hyvin herkkää. Vaikka itsellä ei ole sodassa kaatuneita omaisia, nousee tietoisuus; vielä on monia perheitä, jotka odottavat lopullista vastausta.

— Paikallinen väestö tiesi, mitä etsimme. Kaikki kunnioittivat meitä. Saimme tehdä työtämme rauhas-sa. Kotimajoitus Paanajärvellä ja Uhtualla lähensi meitä paikalliseen väestöön. Saimme tuntea heidän tukensa.

Koskaan ei ollut mitään bankaluksia. Vaikka uutinen jostain Ruokajärven suunnalta laukaisee oman muistikuvan, kantaa positiivinen kokemus eteenpäin, sain olla mukana rauhan työssä yhdistämässä kadonneita omiin perheyhteyksiinsä. Omaiset tietävät haupaikaan, jossa on leposija kaatuneelle, jonka muistoksi voi syyttää kynttilää.

HANNU SALONJOJA

Ilosanomaa, ystävyyttä rukousta

Länsi-Porin kirkolla ja Olotuvalla

Ilta ilosanomalle - tilaisuudet Länsi-Porin seurakuntasalissa torstaisin klo 18 seuraavasti: 29.3. Israel-matkan terveiset. Musiikissa Hanna-Maria Vahala. Teetarjoilu. - 19.4. Puhujana ja musiikissa Pasi Turunen. Juonto Tanja Häkkinen. Teetarjoilu. - 26.4. Elämän Eliksiri - 10.5. Mukana Joona Isokorpi ja Mika Kyyti-nen. Ylistyslaulajat.

Ystävyyden illat Länsi-Porin kirkolla sunnuntaina klo 17 seuraavasti: 11.3. mukana Erk-

ki Malmberg ja 15.4. Marja Joukio. Ystävyyden ilta myös 6. toukokuuta.

Rukousillat Porin, Suomen ja Israelin puolesta Olotuvalla, Ojuntie 2, keskiviikkoiltain klo 18 maalissa ja toukokuussa. Rukousilloissa mukana Tanja Häkkinen, toukokuun ensimmäisessä kokouksessa 2.5. Jukka Partala.

Tilaisuudet järjestää Länsi-Porin seurakunnan evankelioimistisy. Evankelioimistisy löytyy jatkossa myös Länsi-Porin seurakunnan kohdalta poriev.fi-nettisivustolla.

Länsi-Porin kirkkokuoro 50 vuotta

Juhlakonsertti Länsi-Porin kirkossa palmusunnuntaina 1.4. klo 17.

Ahlainen

Ahlaisten kirkko

Messut sunnuntaisin ja pyhäpäivisin klo 10: Su 26.2. messu, Eeva-Liisa Virkkunen, Pekka Tyni — Su 4.3. sanajumalanpalvelus, Heimo Hietanen, Hanneli Grönlund — Su 11.3. messu, Eeva-Liisa Virkkunen, Hanneli Grönlund — Su 18.3. sanajumalanpalvelus, Eeva-Liisa Virkkunen, Hanneli Grönlund — Su 25.3. messu, Heimo Hietanen, Pekka Tyni

Seurakuntakoti

Lähetyspiiri Ti 6.3. ja 20.3. klo 13, parilliset viikot Perhekerho Ke 29.2., 14.3. ja 28.3. klo 10-11.30, parittomat viikot Naistenpiiri Ke 29.2., 14.3. ja 28.3. klo 14, parittomat viikot Myyjäiset ja lounas Yhteisvastuun hyväksi La 31.3. klo 10-16, buffetti, käsitöitä, leivonnaisia, arvontaa, klo 11-13 lounas 5 e

Hartaus

Vanhustenrivit To 1.3. ja 29.3. klo 12 ja vanhainkoti klo 13.30

Yhteisvastuun ilmputtempaus K-Extrassa Pe 30.3.

Keski-Pori

Keski-Porin kirkko

Messu sunnuntaisin ja pyhäpäivisin klo 10: Su 26.2., Tuija Kruus, Pekka Aalto, Päivi Holkko, pyhäkoulu "Jeesuksen elämäntehtävät, Jeesus myrskysä", 23.3. 6. Käsky "Avioliiton satamassa ja myrskysä", 20.4. 7. Käsky "Mikä on minun, ei ole sinun" Pyhäkoulu Su 26.2. ja 25.3. klo 10-11.15. Lapset läheltä ja kaukaa tervetulleita viettämään lasten omaa kirkko-hetkeä ja päätteeksi maistelemaan mehua ja piparia, tied. pyhäkoulusihteeri Maire Riimäki p. 050 373 0634.

Ruosniemen kirkko

Jumalanpalvelus sunnuntaisin klo 12: Su 26.2. messu, Tuija Kruus, Päivi Holkko, lähetyspiiri palvelee, pyhäkoulu "Jeesuksen elämäntehtävät, Jeesus myrskysä" — Su 5.3. sanajumalanpalvelus, Antero Virtanen, Juhani Romppanen — Su 11.3. messu, Laura Koukkari, Päivi Holkko — Su 18.3. sanajumalanpalvelus, Laura Koukkari, Päivi Holkko — Su 25.3. messu, Pekka Aalto, Guido Kriik, pyhäkoulu "Mariasta pääsiäiseen", raamattupiiri palvelee, kirkkokahvi

Tarinatupalaiset To 23.2. ja 22.3. klo 13 Anna ja Arvo vapaaehtoisten johdolla, tiedustelu Elina Virtalaine, p. 0400 309 821

Anna ja Arvo vapaaehtoiset To 29.3. klo 13 Tyttökerho Ma 16.30-18

PORIN SEURAKUNNAT helmi- maaliskuussa 2011

Potkukelkalla kirkkoon

Reposaarella potkukelkkailu on tuttu juttu. Reposaaressa kirkon jumalanpalvelukseen 4. maaliskuuta kutsutaan väkeä potkukelkkailemaan yhdessä kirkonmäelle. Yhteislähtö on pappilasta klo 11.30.

Potkukelkkakirkon idea syntyi Munkin perheen satutuokiossa.

— Luimme Koiramäen lasten joulukirjasta. Siinä kirkkoon mennään rekikytyssä. Olisi ollut hienoa saada Reposaarellakin rekikyty kirkkoon, mutta vähän se tuntui suurel-liselta, kertoo Maija Munkki.

Samasta kirjasta ilmenee, miten koiramäkeläiset myös potkutelivat kelkoillaan kirkkoon. Siinäpä se! Potkukelkkakirkko sopii mainiosti Reposarelle.

Raakel Nylundia naurattaa etukäteen reposaarelaisten potkukelkkatempaus. Tietysti hän menee mukaan, kun sellainen on järjestetty.

— Potkukelkkailu on mukavaa, kunhan ei hiekoiteta.

Takarannan reittiä potkutteleva Nylund toivoi, ettei siellä hiekoitettaisi. Toistaiseksi on hiekalta säästytty ja vanhemman väen on hyvä kulkea potkukelkalla.

Yleensä hän kelkkailee säällä kuin säällä.

— Vaalipyhä oli kamala keli. Koulun kohdalla mietin, käännykö takaisin, mutta kyllä minä kirkkoon asti menin. Lumipöpperöissä kelkka ei luista, silloin on helpompi kulkea jalkaisin. Mutta kelkasta on kulkijalle myös tuki ja turva.

Hänellä on kaksi kelkkaa, toinen sisaren peruja. — Sitä miellälläni lainaan tarvitseville.

4.3. Potkukelkkakirkko Reposaaressa kirkossa 4.3. klo 12. Yhteislähtö pappilasta klo 11.30. Kirkonmenojen jälkeen kirkkokaakaot pappilassa. Vapaaehtoinen kahvimaku Yhteisvastuun hyväksi. Yhteisvasteräyksen hyväksi myös lauluilta to 22.3. klo 18 pappilassa, Merimiehenkatu 1.

Päivi Salminen

Maija ja Paavo Munkki potkukelkkailevat lastensa Elsan ja Antonin kanssa.

Hopeakerho Ti 12-14, parittomat viikot, seur. 28.2., 13.3., 27.3. Jne Elina Virtalaine Raamattupiiri Ti 28.2., Ke 14.3. ja Ke 28.3. klo 18, parittomat viikot, Pirkko Heikkilä, p. 0400 309 833

Perhekerho Ke 10-11.30, tiedustelu diakoniatyöntekijä Elina Virtalaine, p. 0400 309 821

Lähetysilta Ke 18.30, parilliset viikot, 7.3. Pirkko Heikkilä ja Marketta Lehto, 21.3. Laura Koukkari

Pyhäkoulu Su 12-13.15; 26.2. Jeesuksen elämäntehtävät, Jeesus myrskysä, 25.3. Mariasta pääsiäiseen, tied. Maire Riimäki, p. 050 373 0634.

Hyvä

Raamattupiiri Tammissella, Lottakerintie 42 b, Ma 18, parittomat viikot, Timo Tamminen, p. 6393 868

Toejoen pappila

Lähetysilta To 15.3. klo 18.30, kahvi klo 18, Piia ja Risto Myllylä, Evankeliumiyhdistyksen Satakunnan piirin työntekijä Juhana Tarvainen

Rukousilta Su 18.30, seur. 4.3., 18.3., 1.4.

Iltaehtoollinen To 18.30; 23.2. Antero Virtanen, Guido Kriik, 29.3. Laura Koukkari, Päivi Holkko

Perhekerho Ke 10-11.30, tiedustelu diakoniatyöntekijä Lea Rantamaa, p. 0400 309 834

Raamattupiiri Ke 18.30, parittomat viikot, Riitta ja Paavo Simula, p. 6394 261

Tipurinkanta 20 vanhustentalo

Diakonissan vastaanotto kerhohuoneella kerran kuukaudessa To 10-11, seur. 1.3., 29.3. vastaanotto alkaa Aamun Sanalla ja virrellä klo 10. Voidsaan sopia myös kotikäynti, soitte p. 0400 309 834 diakonissa Lea Rantamaa

Ruskahovi

Hartaus To 8.3. klo 13.30, Pekka Aalto, kuukauden 2. torstai Levähtäkää vähän kerho torstaisin klo 13.30, kuukauden viim. torstai, seur. 23.2., 29.3.

Raamattupiiri Ma 16.30, kuukauden viim. maanantai, seur.

27.2., 26.3., 30.4., Seija Sandelin, p. 045 631 1853

Peräsimentie 5 Ollaan yhdessä kerho Ke 13; 4.4. Pekka Aalto

Lyttälän rukoushuone

Sanajumalanpalvelus 26.2. klo 12.30, Antero Virtanen

Marianpäivän messu Su 25.3. klo 12.30, Antero Virtanen, Päivi Holkko

Perhekerho Ke 10.15-11.45, tiedustelu Lea Rantamaa, p. 0400 309 834

Toukari

Toukarin kunktoerho Ti 9, parittomat viikot, tiedustelu Lea Rantamaa, p. 0400 309 834

Seurakuntakeskus

Retkipiiri Pe 24.2. klo 18, Laura Koukkari, Sami Nieminen — Pe 30.3. klo 18, Maija Mäkelä

Sanan lähteellä -ilta La 25.2. klo 18, Mikko Satama, Pekka Aalto, Harri Myllylä, aiheena "Paaston merkitys nykyihmiselle", musiikkia Terhi Rätty ja Päivi Holkko. Kahvitarjoilu.

Syntymäpäiväseurat

Su 4.3. klo 13 Lauuluilta To 8.3. klo 18, Pekka Aalto, Vuokko Karjala, lausunta, Guido Kriik, kahvi, järj. Keski-Porin ystävyysseurakuntatyo

Lähetysten myyjäiset To 22.3. klo 11-14 Marianpäivän lähetysilta Su 25.3. klo 18, Maija-Leena Sepälä kertoo Botswanaan ihmeistä

"Meidän edestämme" paastonajan hiljentymiset kappellisessa joka arkipäivä ja lauantai ajalla 22.2.-7.4. klo 11.15-11.45, myös hiljaisella viikolla ja pääsiäislaulaina. Raamatuntekstejä, virsiä, rukousta.

Päiväkerhot Ruosniemi ma ja to 9-12 sekä 13-16, ti ja

Herran Pyhä Ehtoollinen kappellisessa hiljaisella viikolla Ke 4.4. klo 11.15

Pääsiäispäivän juhla Su 8.4.12 klo 14, seurakuntakeskuksen ravintolasali

Lähetyspiiri Ma 18.30 Veisuuhetki Ti 13 (4. krs), parittomat viikot, virsilaulua ja hengellisiä lauluja sekä Raamatun sanaa, kahvit,

seur. 28.2. Kalevalanpäivän veisuuhetki, Päivi Holkko, 13.3., 27.3. aiheena rippi ja Herran Pyhä Ehtoollinen, Keijo Rainerma, lauletaan aiheeseen liittyviä virsiä.

Merimieskirkkopiiri Ti 15 Raamattupiiri To 10, Pirkko Heikkilä, p. 0400 309 833

Rukouspiiri To 11.45, seur. 23.2., 29.3.

Porin Ylistyslaulajat harjoitukset To 18, Kaia Tontti

Ylistysanssia Su 15-16, musiikkisali, 5.krs. Vetäjänä Johanna Kosk, hinta 2e/kerta

40+ raamattupiiri Su 17, parilliset viikot, Esa Bärlund, p. 646 9692

Musiikkitoiminta

Seurakuntakeskus 5. krs musiikkisali; Kamarikuoro Vox Humana Ke 17, tiedustelu Guido Kriik, p. 0400 309 837, harjoituksia ei ole viikolla 9 — Kirkkokuoro Ke 18.30, tiedustelu Guido Kriik, p. 0400 309 837, harjoituksia ei ole viikolla 9 — Tuomaskuoro ja soittajat, tiedustelu Päivi Holkko, p. 050 5163 700 — Porin Ylistyslaulajat To 18, tiedustelu Kaia Tontti, p. 0440 803 388 — Cantores Vespera Pe 16, tiedustelu Guido Kriik, p. 0400 309 837, harjoituksia ei ole viikolla 9 — Porin Laulumiehet Pe 17.30, tiedustelu Aulis Haavisto, p. 041 775 1631 — Musiikkileikkikoulu, 3.krs, päiväkerhotila Ke 17 (3-4 v) ja klo 18 (5-6 v). Tiedustelu Eija Lindholm eijalindholm@poriev.fi p. 0447309641

Ruosniemen kirkko Ruosniemen seurakuntakuoro Ma 18.30, tiedustelu Juhani Kempainen, p. 0400 309 838

Varvinkatu 3

Runopiiri Ti 13

Maanmittarinkatu 9

Raamattupiiri To 13, parittomat viikot, Riitta Mönkkönen p. 0400 485 878

Tähtitatu 12

Raamattupiiri Ke 13, parittomat viikot, Pirkko Sarlund p. 641 3724

Serafinan kerhohuone

Raamattupiiri Ke 13, seur. 14.3., 11.4., Marketta Lehto

Mikonkatu 8

Muksupiiri keskiviikkoisin klo 10-11.30, seur. 29.2., 14.3., 28.3., tiedustelu diakoniatyöntekijä Mikko Salonen, p. 0447 309 648 tai lapsityönohjaaja Päivi Isonokari, p. 0400 309 819

Englanninkielinen jumalanpalvelus

joka toinen sunnuntai klo 12.30, parittomat viikot Varhaiskasvatus

Tiedustelu, ilmoittautumiset, palautteet, toiveet ja kehittämis ehdotukset lapsityönohjaaja Päivi Isonokari 0400-309 819, palviisonokari@poriev.fi. Päivä- ja perhekerhot, muksupiiri ja muskari lomalla viikolla 8, ei kerhoja.

Päiväkerhot Ruosniemi ma ja to 9-12 sekä 13-16, ti ja

ko 50 Tiedustelut ja ilmoittautumiset Eija Kymäläinen eija.kymalainen@evli.fi p. 0400 309 795

Poikakerhot

Monitoimikerho Ke 18 – 19.30 Väinölin kirkko. — Nikkari-kerho To 18 – 19.30 Väinölin kirkko. — Poikien salibandy-kerho Ke 16 – 17.30 Väinölin koululla. — Isä-poika-sähly Pe 17.30 – 18.30 Kaarisalin koululla — Tiedustelut nuorisotyönohjaaja Vesa Saarela p. 0400 309 794

Varhaiskasvatus

Perhekerhot Kalaholma Ke 10.30–12, kerho huone Uittomiehentie 8 b. — Harmaalinna To 9.30–11, seurakuntakoti Harmaalinna 2. — Väinölin Ke 10.30–12, Väinölin kirkko, Pääntie 1. — Sampola Ma 10–11.30, Sampolan kerho huone, Puhurintie 10 (Vauvakerho). — Uusi-koivisto To 9.30–11, Teljän kirkko, Koivistonpuistikko 50. — Esivallankatu To 13.30–15, Esivallankatu 6 — Perhekerhot ovat avoimia kaikille. Ei etukäteen ilmoittautumisia. Tiedustelut lapsityönohjaaja Ritva Parkkila miehellään sähköpostilla ritva.parkkila@evli.fi tai p. 0400 309 857

Päiväkerhoryhmiä on 4-6-vuotiaille sekä 3-vuotiaille lapsille. 4-6-vuotiaille on kaksi kertaa viikossa kolme tuntia kerrallaan ja 3-vuotiaalle on kaksi kertaa viikossa kaksi tuntia kerrallaan. Isompien maksu 35 e/lukukausi ja pienempien on 20 e/lukukausi. Joissakin päiväkerhoryhmissä on myös "sisarusryhmiä" 3-6-vuotiaille. Maksu kattaa mm. vaikutuksen lapsille. Päiväkerhoissa leikitään, lauletaan, askarrellaan ja vietetään lasten hartaus-hetki. Mukaan kerhoon eväät sekä kerhotuotteet. Päiväkerhopyöryköt ovat: Esivallankadun seurakuntatali, Esivallankatu 6 (puh. 0447 309 673). Kalaholman päiväkerho, Uittomiehentie 8 b (p. 0447 309 669). Harmaalinna päiväkerho, Harmaalinna 2 (p. 0447 309 670). Sampolan päiväkerho, Puhurintie 10 (p. 0447 309 672). Teljän päiväkerho, Teljän kirkko (p. 0447 309 668). Väinölin päiväkerho, Väinölin kirkko (p. 0447 309 667). Tiedustelut lapsityönohjaaja Ritva Parkkila, miehellään sähköpostilla ritva.parkkila@evli.fi tai puh. 0400 309 857

Avoin päiväkerho kokoontuu kerran viikossa Kalaholmassa torstaisin 17.30 – 19. Sinne voi tuoda yli 4-vuotiaan lapsen yksistään tai lapsi voi tulla vanhemman/vanhempien kanssa yhdessä. Ilmoittautumiset ja tiedustelut lastenohjaajalle Sari Pirhöselle miehellään sähköpostilla sari.pirhonen@evli.fi tai p. 0447 309 669

Koululaisten iltapäiväkerho-toiminta Kalaholman koululaisten iltapäiväkerho jokaisena arkipäivänä klo 11 – 17 osoite Uittomiehentie 8 B, puh. 0447 309 669. Ilmoittautumiset koulutusvirastoon Jaana Saloselle Iltapäiväkerhosta voi kysellä myös lapsityönohjaaja Ritva Parkkila

Reposaari

Reposaaren kirkko
Jumalanpalvelus sunnuntaisin ja pyhäpäivisin klo 12: Su 26.2. messu, Eeva-Liisa Virkkunen, Pekka Tyni — Su 4.3.

PORIN SEURAKUNNAT helmi - maaliskuussa 2011

Diakonian ja lähetystyön hyväksi konsertit

Keski-Porin iltamusiikkisarjan konserttitulot menevät maalisuussa Keski-Porin seurakunnan diakoniatyön ruoka-avustuksiin. Teljän kirkossa konsertit noka-huiluyhtye Scaramella Porin Teljän seurakunnan lähetystyön hyväksi.

Ruotsalaisurkuri Keski-Porin kirkossa

Ruotsalainen urkutaiteilija **Anders Johnsson** esiintyy Keski-Porin iltamusiikkisarjassa 4. maaliskuuta klo 18. Johnssonin ohjelmassa on César Franckin Choral h, Léon Boëllmannin Ron-do Francaise, Jean-Guy Ropartzin Prélude Funebre sekä Franz Lisztin laajin urkuteos, Fantasia ja Fuuga "Ad nos, ad salutem undam". Johnsson on työskennellyt urkurina Lundin katedraalissa ja St. Petri-kirkossa sekä Malmön St. Pauli-kirkossa. Vuodesta 2000 Hän on toiminut Malmön

St. Andreas-kirkon urkurina. Johnsson toimii myös opettajana Malmön Musiikkiakatemiassa sekä urkukonsulttina erilaisissa urkujenrakennus- ja restaurointiprojekteissa. Anders Johnsson esiintyy säännöllisesti urkuso-listi-na eri puolilla Eurooppaa. Konsertin 10 euroa maksavien käsiohjelmien tuotto menee Keski-Porin seurakunnan diakoniatyön ruoka-avustuksiin. Ohjelmia ennakkomyynti, Pirkko Heikkilä puh.0400-309833 sekä tunti ennen kirkon ovelta.

Nokkahuiluyhtye on harvinaisuus

Teljän kirkossa konsertoi Scaramella-nokkahuiluyhtye 11. maaliskuuta klo 16. Illan ohjelmistossa on musiikkia 1300-luvulta nyky-päivään. Säveltäjä nimä ovat mm. M.A. Charpen-tier, Henry Purcell, Joseph Haydn ja Larry Bernstein.

Nokkahuiluyhtye Scaramella.

Scaramella- nokkahuiluyhtyeen jäsenet **Marja Laakso, Tarja Laitinen** ja **Paula Sirén** ovat soittaneet yhdessä vuodesta 1996 lähtien. **Kaisu Hynninen** liit-tyi joukkoon syksyllä 2004. Yhtyeen perussolistiksi on vakiintunut **Juuso Laakso**. Yhtyeen johtohahmona on alusta asti toimi-nut Harjun seurakunnan

kanttori **Tarja Laitinen**. Scaramellan ohjelmistossa on eri aikakausien klassis-ta musiikkia, aina 1300-lu-vun säveltäjä oman aika-mme säveltäjien teoksiin asti. Yhtye on myös levyttänyt. Konserttiohjelma 5 eu-roa Teljän seurakunnan lähetystyön hyväksi. Tilai-suudessa on myös kahvi-tarjoilu.

Tuomasmessu

Keski-Porin kirkossa kerran kuukaudessa, seur. 18.3. ja 15.4.

Mummun kamari

Itäpuisto 14. Viikko-ohjelma: Ma 11.30 viikon avaus. Kaikille avoin "Villasukkia, vanntuita ja virkkausta 27.2. klo 17-18.30, 19.3. avamme poikkeuksellisesti vasta klo 12.30, viikon avaus silloin klo 12.30 — Ti 13 kamarikerho käsityön ystäville, Ti 11.30 tuolijumppa, seur. 6.3. ja 20.3., Ti 12 sanoja sävelä, parittomat viikot, seur. 28.2., 13.3. ja 27.3. — Ke vaihtelevaa ohjelmaa, 7.3. klo 11-14 kirpputori ja näytetty "Klerätyksen ihmemaailma", 14.3. klo 11.30 vieraita Reposaarista ja klo 13 kirjojen ystävä, 29.2. Mummun kamari suljettu, vapaaehtoisien virkistys-päivä — To 13 hartaus — Pe vaihtelevaa ohjelmaa, 2.3. klo 13 Karmel-piiri, 9.3. klo 10.30-12 Kiertokadun avoimen päiväkodin lapset vierailavat — La 12-14 kummikerho — Su 13-15 keskustelukerho

Nuoret aikuiset

Café Huone Mikonkatu 8:ssa joka toinen Pe 18-23, gospelmusiikkia, kahvia, alku- ja loppuhartaudet, seur. 24.2. Dad'n'Cool, 9.3. Pasin poppo, YV, Jouni Kivimaa, 23.3. ObG

Me miehet

Seurakuntakeskuksessa Pe 24.2. klo 18. Aiheena "Mies sanan ja evanjeliumin takana", puhujana seersti luutnantti, pastori Hannu Uusmies, todistuspuheenluova Samuel Lindman, illan isäntä Sakari Leppänen. Kahvitarjoilu. — Su 30.3. klo 18 "Jumala kuulee - kuulenko minä - rukoukses-sa", Kalle Suomi, Antti Kiviran-ta, Heikki Nummijärvi. Kahvi-tarjoilu.

Leskien klubi

Vieraillessa Ma 27.2. Mart-takavhiessa, Valtakatu 7. Ko-koontuminen siellä klo 15.30. Lisätietoja diakoniatyöntekijä Ulla-Maija Virén p. 0400 309 784

Holy Eucharist

Church in Port with the Angli-can Church in Finland Holy Eucharist at Mikonkatu 8 every other sunday. at 12.30 next 4.3, 18.3, 1.4. Under the Porvoo Agreement (1996), the Nordic and Baltic Luthera-n Churches and the Angli-can Churches of Britain and Ireland are in Communion

with each other, and called "to share a common life in mission and service. This service is a fruit of that commit-ment. All baptized Christian are most welcome to receive Holy Communion." www.por-vochurches.org.

Radio-ohjelmat

Radio Deissä Toivon iltapäivässä Ma 16.40 — Radio Porissa Seurakuntaviltoinen Ke 14.30

Kristilliset yhdistykset

Esikoislestadiolaiset, Koivistonpuistikko 53: To 23.2. klo 18 pyhäkoulu ja raamatutut-kistelutila eli kanssapuheet — La-Su 25-26.2. talvisuorat, La 12 ja 18, Su 12 ja 17, lähetys-miehinä Seppo Parviainen ja Unto Rantanen — To 1.3. klo 18 käsityötila — Pe 2.3. klo 18 varhaisnuorten kokoontumi-nen — Su 4.3. klo 15 suorat — Ti 6.3. klo 13.30 päiväkan-sa-puheet — To 8.3. klo 18 pyhä-koulu ja raamatututkisteluil-ta — Pe 9.3. klo 18 nuorten il-ta — Su 11.3. klo 15 suorat — To 15.3. klo 18 käsityötila — Pe 16.3. klo 18 varhaisnuor-ten ilta — Su 18.3. klo 13 su-arat — To 22.3. klo 18 pyhäkou-lu ja raamatututkisteluilta — Pe 23.3. klo 18 nuorten ilta — Su 25.3. klo 15 suorat — Koti-kuuntelupuh. (02) 633 1115

Evankeliumiyhdistys, Var-vink. 3: Jumalanpalvelukset klo 17, Su 26.2. Olli Kosken-niemi, 4.3. Jussi Kärmäntä, 11.3., 18.3. ja 25.3. Juhana Tarva-inen. Jumalanpalvelukset kirkkokahvi ja lapsille pyhä-koulu — Vuosikokous Su 11.3. klo 18.30 — Matkoon lähe-tyspiiri Keniassa toimivan Ma-tongon orpokodin hyväksi Ke 29.2. ja 28.3. klo 13 — Aikuis-ten raamattupiiri eli kokoonnu toistaiseksi — Nuorten raamis tiistaisin klo 18 — Nuorten nurkka-illat joka toinen Pe 18,

2.3. Kuulumaan kirkkoon, 16.3. Antamaan omasta **Israel-ilta** Ke 14.3. klo 18 seurakuntakeskus, Annel Savolai-nen, Karmel-kuoro **Israelin Ystävät** Ke 29.2. klo 18 seurakuntakeskus, Esa ja Liisa Kuusinen: "Juutalaisille ensin" — Ke 28.3. klo 18 Sirk-ka Landvik: "Rakastamme Is-raelia" **Israel-tyo ry** seurakuntakeskuksessa Su 4.3. klo 16, Esa ja Pirkko Keuru

Siioninviriseurat seurakun-takeskuksessa joka toinen To 19, seur. 8.3. ja 22.3.

Kansanlähetys läh.koti, srk. keskus, 5.krs: Epin piiri joka toinen Ma 16.30, Raamatun äärellä Arja Lehmijoen johdolla — Startti- raamattupiiri Ma 18.45, tutustutana Raamatun, rukoillaan ja keskus-tellaan. — Matalan kynnyk-sen majataloilat joka toinen To 18.30, To 23.2."Elia, mies kuin Mooses", Pentti Heinilä ja Lars Pajuniemi, To 8.3. "Jaakob, pettäjästä voittajaksi", Lars Pajuniemi, To 22.3. "Samuel, profeetta lapsuudesta lähtien, Kalevi Keränen. — Tavallinen raamattupiiri joka toinen To 18.30 — Facelook -nuortenil-ta La 3.3. klo 19"Altoa yhdes-säoloo ja elämää", Antti Kiviranta ja Rampe Törmälheito. — Teemailta Su 11.3. klo 17 "Jumalan lahjaa", Kalevi Keränen, Lars Pajuniemi, Su 25.3. klo 17 "Vapaa antamaan anteek-si", Kari Teikari, Lars Pajuniemi. — **Lisäksi:** Su 18.3. klo 17 Kohtaamispaikka Noormar-kun kirkko, "Muista päätettä-väsi", saarna Rampe Törmä-lehto, ehtoollinen, lapsille pyhäkoulu, kahvi/teetarjoilu, Su 18.3. klo 10 messu Länsi-Porin kirkko, saarna Pentti Heini-lä, KL:n kolehtipyhä., Su 18.3. klo 18 Valoa elämään Väinö-län kirkko, Jarkko Willman, Sa-kari Leppänen ja Liekki, Ti 6.3. klo 18.30 "Miehet lähetyskes-asialla" Teljän kirkko Terveist-Etiopiasta ja Venäjältä, Tauno Pihlaja ja Pentti Heinilä, tarjoilua, musiikkia, juonto Silja-Maaria Kavasto

Porin Nkky Esivallankatu 6: Aikuisten kerhot: Raamattu-kes-kusteluupiiri joka toinen Ma 13, parittomat viikot, ja Kultaisen iän kerho joka toinen Ma 13 parilliset viikot — Nuorten aikuisten lähetyspiiri klo 18 per-heissä tai Ntky:ssä joka toinen viikko ja Nuorten ja aikuisten keskusteluupiiri joka kuukau-dun 1. sunnuntai klo 14.30 Liisan 26.35 32 — Lauluteveh-dys Palvelukoti Honkalaan ja Diakonialaitoksella 18.3., läh-tö klo 15 Ntky:ltä — Yleisöti-laisuudet Su 26.2. klo 15, Ou-ti ja Kari Penttinen ja Su 25.3. klo 15, Arja Lehmijoki — Ke 29.2. klo 18 yhdistyksen vuosikokous

Porin Seudun Kristilliset eläkeläiset joka toinen Ti 12.30 seurakuntakeskuksessa, parilliset viikot, seur. 6.3. ja 20.3. Vuosikokous 20.3. klo 14 — Kuntolenkit parittomien viikkojen tiistaisin klo 11, lähtö-paikka Kirjuriinluodon silta.

Rauhanyhdistys, Louhentie 4: La 25.2. klo 19 suorat — Su 26.2. klo 16 suorat — Ke 29.2. klo 18.30 ompeluseurat — La 3.3. klo 18 myyjäiset — Su 4.3. klo 16 suorat, vierailavat pu-hujat — Ti 6.3. klo 13 tiistaikerho — Ke 7.3. klo 18.30 ompeluseurat kodeissa — To 8.3. klo 19 torstaikerho — La 10.3. klo 16 suorat, leiri-ilta — Ke 14.3. klo 18.30 ompeluseurat — La 17.3. klo 19 suorat — Su 18.3. klo 16 suorat, opistoilta — Ke 21.3. klo 18.30 ompeluseurat — Su 25.3. klo 11 ja 13 perhesunnuntai — Ke 28.3. klo 18.30 ompeluseurat

Hopeakerho tuo ystävät koolle

Hopeakerhon kokoontumiset aloitetaan sanomalehtikeppijumpalla, jonka avulla herätellään ja vetreytetään keho. Hopeakerhon vetäjä Elina Virtalaine toteaa, ettei koe itseään eri ikäiseksi kerholaisten kanssa. Yhdessä on mukava olla.

Diakoniatyöntekijä Elina Virtalaine järjestää tuolit Ruosniemen kirkolla ympyrän muotoon, että ihmiset pääsisivät luontevasti lähelle toisiaan.

Virkistystä ja ystävyyttä

Saimi Anttila on ollut hopeakerho-lainen jo kaksikymmentä vuotta.

— Täällä tapaa ikätovereita ja saa henkistä virkistystä. Kyllä harmittaa, jos ei pääse jollain kerralla mukaan.

Myös Elina Virtalaine pitää yhteenkuuluvuuden tunnetta ja virkistymistä kerhon tärkeimpänä antina. — Täällä huomioidaan ihmisen kokonaisvaltaisesti. Virkistystä saa fyysisesti, psyykkisesti, sosiaalisesti, henkisesti ja hengellisesti.

Suurin osa kerholaista on ruos-niemeläisiä, mutta ryhmässä synty-nyt ystävyys vetää mukaan muual-takin.

— Olen vanha ruosniemäläinen, mutta nykyään en keskustella, kyllä näkään sielläkin piirejä olisi, mutta tänne minä aina tulen mukaan, kun täällä on näitä omia ystäviä, **Pirkko Ojala** kertoo.

Huolenpitoa ja nautiskelua

Osa kerholaista saapuu kokoontu-miseen kävelen, osa autokyydillä. Ainoa polkupyöräilijä talvikeleillä

taitaa olla **Terttu Rairio**.

— Viime talvena, kun oli paljon lunta, niin ajoin urassa, jossa oli parempi kulkea. Kun auto tuli vastaan, hyppäsin syrjään, Terttu kertoo.

Kerholaiset varoitelevat, ettei moista enää pitäisi kokeilla. Ystävät pitävät huolta toistaan.

Ystävänpäivän kerhossa keskustellaan ystävyystestistä. Juttu luistaa ja mielipiteitä jaetaan avoimesti. Elina pitää huolen siitä, että kaikki kerhola-laiset pääsevät osallistumaan ja ja-kaman mielteitään.

Elina Virtalaine näyttää paperia, johon hän on kirjoittanut ystävyys-teen liittyviä käytäntymispiirteitä. Hän toteaa ystävyden olevan myös toisen seurasta nauttimista.

— Niin kuin täällä, huudahtaa **Taimi Raitalammi**.

— Tämä päivä on niin ihana, li-sää **Anneli Kalliokoski** ja osoittaa käsillään ympärillään istuvia kerholaista.

MARI AHVENJÄRVI

Kastettuja

Kastepöytä eli ristieiset on tärkeä juh-la. Kaste on tärkein kirkollinen toimi-tus. Kasteesta tullaan Jumalan lap-seksi. Se liittää kotiseurakunnan ja myös maailmanlaajuisen Kristuksen kirkon jäseneksi.

Tältä palstalta löytyvät Porin seurakunnissa kastetut lapset tammi-kuun puolivälistä helmikuun alkuvii-koille. Jatkossa kastetut lapset ovat mukana myös Satakunnan Kansan seurakuntatiedoissa, josta ne lehti-uidustuksen vuoksi jätettiin muuta-man viikon ajan julkaisematta.

Porin seurakunnat toimittavat seurakuntatiedot eli kastetut, kuuli-tut ja kuolleet Satakunnan Kansan ja Uuden Ajan toimituksiin. Julkai-suun on kysytty asianomaisilta lupa.

KESKI-PORI: Samuel Antero Salo-maa, Vanessa Maria Viljanen, Emmi Sofia Lehtinen, Joona Henrik Lauren, Elviira Aura Edit Puska, Iina Rosan-na Krapo, Jenda Ella Maarja Saine, Peetu Kasper Juhani Jussila, Anna Aleksandra Järvinen, Ella Marie Rinne, Nea Maryette Kaarina Malén, Titta Amanda Elina Palmu, Susanne Lilja Sofia Koivisto.

LÄNSI-PORI: Viviana Iida Anne-li Wallin, Lotta Emilia Ruoho, Vi-

via-Olivia Lipponen, Leo Christian Rintala, Helmi Sofia Niinistö, Vilho Väinö Ilmari Nummi, Taneli Astala, Joonas Antero Jullenmaa, Elias Väinö Joonatan Laurila, Rasmus Erik Tapani Mäkipää, Iitu Heidi Aliisa Rinne, Ilona Ira Iida Luoma.

NOORMARKKU: Elis Sulo Viljami Virtanen, Robert Oskari Saukkokoski, Jasper Tomi Junior Lehtonen, Oliver Adam Rajala.

PIHLAVA: Vili Tapani Nurmi, Tobias Aarne Olavi Hilberg, Eva Vilma Loviisa Vähä-Jaakkola, Santeri Pentti Akseli Tarmo, Veikka Elias Erkilä, Niko Markus Koskela.

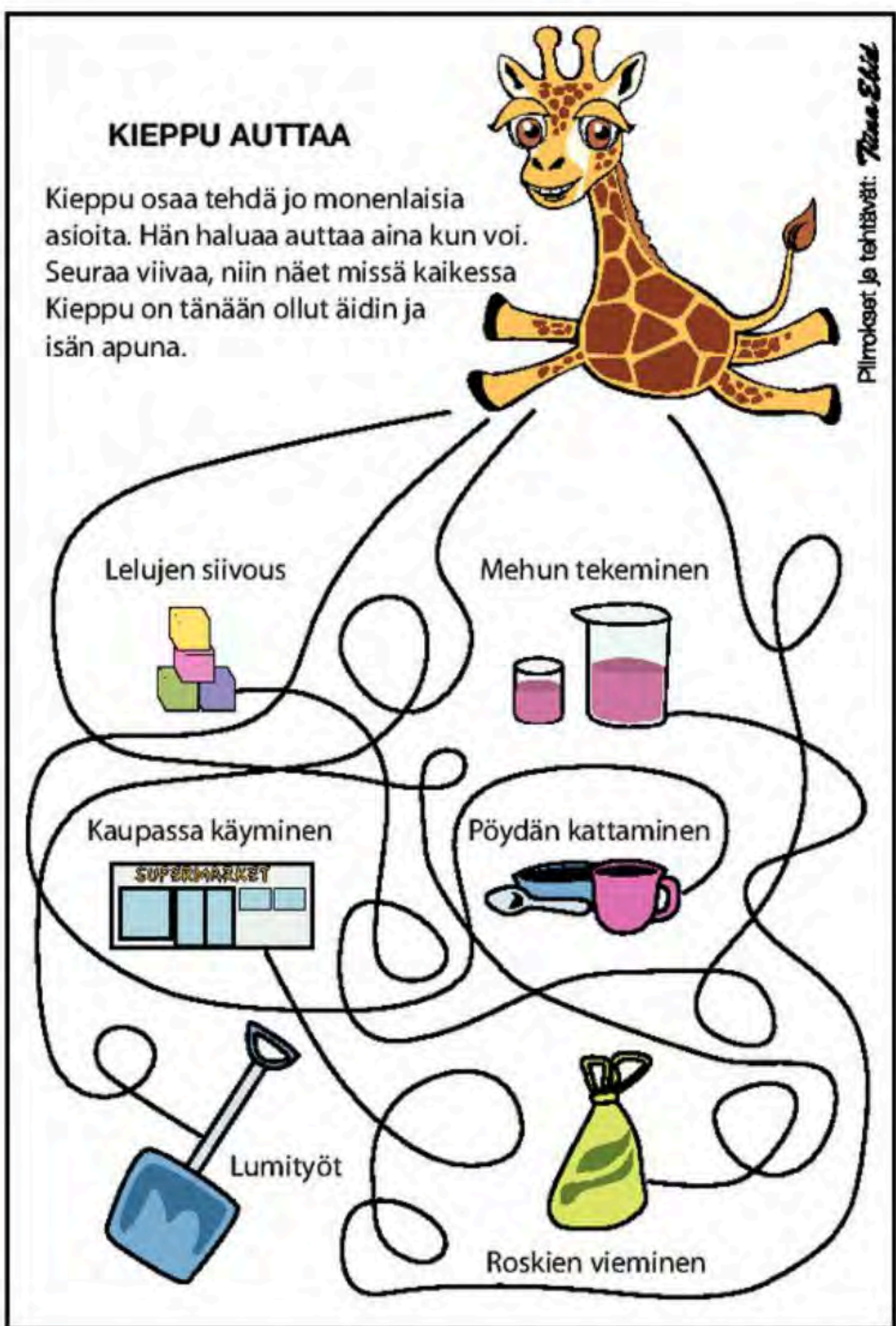
PORIN TELJÄ: Lenni Petteri Olayi Söderling, Moona Anneli Leinonen, Kasper Onni Aulis Aalto, Isabella Helena Kyyrö, Rasmus Eino Olavi Lammi, Frans-Benjamin Halme, Aino Edith Linnea Lehtonen, Benjamin Alexander Anderson, Rasmus Petteri Mikael Huhta-Rinne, Veera Rauha Mathilda Mannila, Samuel Veikko Vihtori Koskinen, Oliver John Gabriel Paasonen, Eero Jarinpoika Vihervirta, Nico Sammi Petteri Ranta, Niilo Alfred Korvenkangas

lapsille

Pienet ja isot auttavat

Auttaminen on iloinen asia. Kieppu-kirahvi auttaa mielellään kodin asioissa. Yhdessä tekemällä mikään homma ei tunnu hankalalta.

Aikuisten auttamishalua kysytään myös Yhteisvastuukeräyksessä, joka auttaa ihmisiä Suomessa ja kaukana köyhissä maissa. Yhteisvastuukeräjä voi tulla kotiovellekin keräyslistan kanssa tai voit nähdä jonkun pitelevän keräyslipasta vaikkapa kävelykadulla.

hyvä kysymys

Onnistuuko ekopaasto?

Ekopaasto kannustaa pudottamaan ilmastopainoa. Evankelisluterilai-nen kirkko ja Suomen ympäristö-keskus kampanjoivat yhdessä vä-hähiilisten elämäntapojen puoles-ta. Paastonaikaa on alkanut myös kirkon kalenterin mukaan.

Miksi ennen juhla-aikojaa paastotaan?

Paasto ei ole päämäärä sinänsä vaan arvopäivä juhlaan valmistau-tumisessa. Sen avulla ihmisen ta-voittelee mielenmuutosta ja kes-kittyy olennaiseen. Paastonaikana elämä yksinkertaistuu. Syödään eri lailla, hidastetaan vauhtia ja hiljen-tään. Annetaan enemmän tilaa hengellisyylle.

Ennen arki oli yksinkertaista, usein puutteellista, ja juhlaan

varauduttiin säästämällä. Monien joulu- ja pääsiäisherkkujen valmis-taminen vaatii vaivannäköä.

Miten paasto soveltuu tähän aikaan?

Arki on monelle niin yltäkyläis-tä, että paastaminen on merkit-tävä tapa korostaa arjen ja juhlan eroa. Maailmuneessa ympäristössä jokainen joutuu löytämään siihen oman soveltuvuutensa. Moni tuntee tarvetta syvään, kokonaisvaltaiseen paastoon, jossa ruumiin, mieli ja sie-lu ovat mukana.

Mitä ekopaasto on?

Ekopaastoa voi soveltaa arjessa mo-niin eri asioihin. Paasto voi liittyä asumiseen, liikenteeseen, ruokaan tai kuluttamiseen. Paasto on aina

vapaaehtoista. Paastosta mahdol-lisesti säästävän rahan voi käyt-tää hyväntekeväisyyteen. Vapautu-va aika voi mahdollistaa hiljenty-misen, mietiskelyn ja erilaisen hy-vän tekemisen.

Ekopaastoa on jo tuhansia, mukana on myös tunnettuja nimiä.

Omat ekopaastopäätöksensä ovat tehneet mm. sarjakuvapäättäjä Kai-sa Leka, kirjailija Kaari Utrio, eu-roparlamentaarikko Sirpa Pieti-käinen, piispa Irja Askola ja profes-sori Esko Valtaoja. Heidän paasto-mietteisinsä ja -lupauksiin voi tu-tustua ekopaasto.fi-sivustolla ja fa-cebookissa.

Lähde: ekopaasto.fi

Rumpujakkaralta urkupenkille ja takaisin

Sami Niemisen mielestä kanttori on maailman monipuolisin muusikko. Työtä tehdään milloin kirkossa urkuparvela, milloin perhekerhossa lasten joukossa lattialla istuen.

Sami Nieminen on monipuolinen ja taitava muusikko. Niinpä työtehtävät ovat varsin vaihtelevia.

— Olen lapsesta asti ollut kiinnostunut kirkkomusiikista. Toisaalta myös Elviksen gospel-levytyksiä olen kuunnellut pienestä pitäen, Sami kertoo. Mielitymykset ovat jalostuneet ammateiksi. Lähes koko ikänsä pianoa

soittanut Sami opiskelee tällä hetkellä Palmgren-konservatoriossa urkujen soittoa. Eurajoen kristillisellä opistolla suoritettu kirkkomusiikkilinja on jo antanut valmiudet toimia sijaiskanttorina. Toisena työnään Sami soittaa rumpuja ympäri maata keikkailevassa iskelmäyhtye Bohemiassa.

Keikkatyö tarjoaa vaihtelua

Tavoitteena Samilla on mahdollisesti saada tulevaisuudessa kanttorin virka ja siten pysyvä työ kirkkomusiikkona, vaikka keikkaurkurin työkin miellyttää.

— Työkaveripiiri on valtavan laaja, kertoo Sami.

Hän on hoitanut kanttorin tehtäviä kaikissa Porin seurakunnissa, Reposaarta lukuun ottamatta.

— On mukavaa, kun työkalu, eli urut, vaihtelevat. Lisäksi moni aktiivinen seurakuntalainen on jo ehtinyt tulla tutuksi, Sami listaa keikkatyön hyviä puolia.

Toki kahden keikkatyön yhdistäminen tarkoittaa toisinaan sitä, että soitetaan aamuyöhön asti iskelmiä ja kymmeneltä aamulla musisointi jatkuu urkuparvella.

— Jotkut ihmettelevät, kuinka

jaksan, Sami hymähtää. Kun työ on mieluisa, se myös antaa paljon. Odotan jumalanpalveluksia, sitä, että pääsee urkujen ääreen. Silloin saan tehdä tärkeää työtä, josta olen myös innostunut.

Muusikko on asiakaspalvelija

Sami Niemisen mukaan kanttorin ja iskelmämuusikon työssä on paljon yhtenevää. Tansseihin tuleva väki haluaa rentoutua ja viettää mukavaa vapaa-aikaa. Bändin on vastattava odotuksia ja tarjottava sitä, mitä ihmiset ovat tulleet kuuntelemaan.

— Kanttorikin on asiakaspalvelija, paljon enemmän kuin moni kuvittelee, Sami toteaa.

Esimerkiksi hautajaisia järjestettäessä pitää osata kuunnella omaisten toiveita.

— On hienoa, jos voi olla avuksi niin vaikeassa tilanteessa.

Etenkin vihkimisten yhteydessä keskustellaan aina välillä erilaisen musiikkivalintojen sopivuudesta kirkkoon. Sami kertoo keskusteleensa vihkipapin kanssa, mikäli hääparin toiveet ovat kovin poikkeuksellisia. Monenlainen musiikki taipuu kuitenkin kauniisti uruilla esitettäväksi.

— Olen esimerkiksi häissä soittanut uruilla Nightwish-yhtyeen kappaleen *Sleeping sun*, kun hääpari sitä toivoi.

Sami osallistuu mielellään siunauksen jälkeen muistotilaisuuteen, jos omaiset niin toivovat ja aikatauluun sopii. Vihkimisen jälkeen kanttoreita ei useinkaan työllistetä hääjuhlien musiikilla. Sami on kuitenkin hoitanut useita häitä alusta loppuun: ensin kanttorina kirkossa, sitten bändinsä kanssa juhlassa.

Aplodit kanttorille

Samilla on sormituntuma lähes kaikkiin Porin seurakuntien urkuihin. Hänen mielestään tilanteen lisäksi myös urut vaikuttavat soitettavien teosten valintaan.

— Länsi-Porin ja Keski-Porin kirkkojen urut ovat tyyliuuntauurut. Länsi-Porissa Bach soi upeasti, koska urut ovat samantapaiset, joita käytettiin Bachin aikaan. Kappaleiden pienissä uruissa taas on äänikertoja melko vähän, jolloin urukappale ei mitenkään kuulosta samalta, kuin suurilla uruilla soitettuna, Sami selittää.

Jumalanpalvelusten loppusoitto

on kanttorin vapaasti valittavissa. Sami päättää jumalanpalveluksen mielellään mahtipontiseen musiikkiin. Valinta liittyy usein myös pyhän teemaan. Eräs seurakuntalainen oli tulutkin kiittelemään ja kertomaan odottavansa aina innolla, mitä Sami mahtaa lopuksi soittaa.

Hyvältä tuntuivat myös spontaanit suosionosoitukset.

— Veteraanien kirkkopyhän jumalanpalveluksen lopetin tekemäni urkusovitukseen Veteraanin iltahuudosta. Sen päätyttyä kirkossa raikui aplodit.

Välähdyksiä työstä

Samilta on kysytty, eivätkö toistuvat hautaan siunaamiset uuvuta työntekijää.

— Kun toimituksia hoitaa kymmenittäin, niihin tottuu. Myös hyvä yhteistyö pappien ja sunnitoiden kanssa auttaa jaksamaan.

Koskettavia tilanteita tulee silti yhä.

— Minua pyydettiin kanttoriksi nuoren naisen hautajaisiin gospel-taustani takia. Kirkossa laulettiin ripikoululaisten punaisen kirjan lauluja ja muistotilaisuudessa gospelia.

Myös vieraskieliset messut ja toimitukset ovat jääneet mieleen. Samoin musiikkiesitys, jonka aikana kanttori ei päässytkaan urkujen ääreen.

— Canzona-kuoro oli Antti Yrjö-län johdolla Puolassa. Heille oli annettu tunnin esiintymisaika valtavan Pyhän Marian katedraalissa. Minut lennätettiin Puolaan säestämään kuoroa. Katedraalissa saimmekin kuulla, että kuoron esiintymisaika oli rajattu viiteentoista minuuttiin. Lyhyttä esiintymistä varten suuria urkuja ei otettu käyttöön, vaan menin laulamaan kuoron tenoreiden joukkoon, Sami muistelee.

Musiikon oma leppokin löytyy toisinaan musiikin parista.

— Soitan kotona pianoa tai tulen kirkkoon soittamaan urkuja rentoutuakseni.

Myös veneily ja Kirjurinluodon maisemissa lenkkeily ovat hyviä tapoja irrottautua työstä. Silloin saavat veneen stereot ja musiikkitalenteet olla rauhassa.

— Luonnon keskellä kuuntelen mieluummin jotain ihan muuta kuin musiikkia.

TEKSTI JA KUVA
MARI AHVENJÄRVI

Eks tiä

Väinölän käytännöllinen työkeskus

Syksyllä 1956 Porin kirkkosanomatsi esitteli Väinölän kirkkoa otsikolla "Uusi työkeskus". Lehti kirjoittaa: "Väinölän seurakuntatalo on avannut ovensa. Talo on kauneudellaan ja viihtyisyydellään herättänyt yleistä ihastusta. Se on osoittautunut myös erittäin käytännölliseksi. Vaikka työ sen suojissa on osittain vasta suunnitteluasteella, ovat monet jo löytäneet tiensä sinne. Lapset ovat ennättäneet ensiksi. Voidaanpa sanoa, että he ovat kuin äkkirynnällä valloittaneet talon."

Väinölän seurakuntatalon vihki tuomiorovasti Osmo Alaja 4.11.1956. Ensimmäisten joulujumalanpalveluksien lehti-ilmoituksissa kirkko-sana on laitettu sitaatteihin. Kun Porin Teljän seurakunta perustettiin seurakuntajakojen myötä vuonna 1963, tuli Väinölästä ison seurakunnan pääkirkko kymmeneksi vuodeksi. Teljän kirkko valmistui 1973.

Väinölän kirkko remontoitiin arkkitehti Reijo Louhimon suunnitelmien mukaan vuonna 1988.

"Porin Teljän seurakunnan kakoskirkko Väinölässä on peruskorjauksen jälkeen niin hieno, että joku on jo uumoillut sen kohentavan asemiaan peräti ykköskirkoksi", uutisoi Satakunnan Kansan 30.10.1988. Tuolloin arveltiin kirkon kestävän ilman suurempia korjauksia taas vähintään 30 vuotta.

Peruskorjauksessa kirkkosalin kattopalkit vaihdettiin akustisista syistä metallisaleiksi. Vilkaan Outokummuntien suuntaan olevaa näkymää rauhoitettiin laittamalla korkeitten ikkunoiden alareunaan matalat "sisäikkunat". Saarnatuoli ja alttarikaide uusittiin. Kirkkosali, seurakuntasali ja alakerran ti-

lat maalattiin kauttaaltaan vaaleiksi. Myös ulkomaali on jonkin verran alkuperäistä vaaleampi.

Väinölä on säilyttänyt asemansa nuorten kirkkona. Kerhotiloja lapsi- ja nuorisotoimintaan lisättiin jo vuonna 1959 kirkon kellarikerrokseen. Nykyisin Teljän seurakuntanuoret kokoontuvat poikkeuksia lukuun ottamatta Väinölässä.

MAIJA-LEENA SEPPÄLÄ